

Ikt. sz.: KOB-41/7-2/2019.

KOB-3/2019. sz. ülés
(KOB-15/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Kulturális bizottságának**
2019. március 26-án, kedden 10 óra 02 perckor
az Országgyűlés Irodaháza V emelet 569. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló T/5243. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	5
<i>Hozzászólások és határozathozatalok</i>	6
<i>A Televíziós Film Mecenatúra 2019. évi költségvetéséről szóló T/5220. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	12
<i>Hozzászólások és határozathozatalok</i>	12
<i>Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről:</i>	16
<i>a) A kötelező középfokú nyelvvizsga eltörléséről a felvételi eljárásban címmel benyújtott H/4647. számú határozati javaslat</i>	16
<i>b) A kötelező középfokú nyelvvizsga eltörléséről a felvételi eljárásban címmel benyújtott H/5015. számú határozati javaslat</i>	16
<i>Szabó Szabolcs kiegészítése</i>	17
<i>Farkas Gergely kiegészítése</i>	19
<i>Hozzászólások, vélemények</i>	20
<i>Szabó Szabolcs reagálása</i>	29
<i>Farkas Gergely reagálása</i>	32
<i>Határozathozatalok</i>	33
<i>A Magyar Művészeti Akadémia felügyelő testülete Országgyűlés kulturális ügyekért felelős bizottsága által delegálandó tagjának megválasztása</i>	33
<i>Határozathozatal</i>	34
<i>Egyebek</i>	34
<i>Az ülés berekesztése</i>	34

Napirendi javaslat

1. A Televíziós Film Mecenatúra 2019. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslat (T/5220. szám)
(A Költségvetési bizottság önálló indítványa)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
2. A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/5243. szám)
(Bánki Erik (Fidesz) képviselő önálló indítványa)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
3. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről:
 - a) A kötelező középfokú nyelvvizsga eltörléséről a felvételi eljárásban címmel benyújtott határozati javaslat (H/4647. szám)
(Szabó Szabolcs (független) képviselő önálló indítványa)
 - b) A kötelező középfokú nyelvvizsga eltörléséről a felvételi eljárásban címmel benyújtott határozati javaslat (H/5015. szám)
(Farkas Gergely, Dr. Brenner Koloman (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
4. A Magyar Művészeti Akadémia felügyelő testülete Országgyűlés kulturális ügyekért felelős bizottsága által delegálandó tagjának megválasztása
5. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Pósan László (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Hoppál Péter (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Dr. Kállai Mária (Fidesz), a bizottság alelnöke
 L. Simon László (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Ander Balázs (Jobbik), a bizottság alelnöke
 Kunhalmi Ágnes (MSZP), a bizottság alelnöke
 Dunai Mónika (Fidesz)
 Dr. Vinnai Győző (Fidesz)
 Földi László (KDNP)
 Farkas Gergely (Jobbik)
 Gréczy Zsolt (DK)
 Szabó Szabolcs (független)

Helyettesítési megbízást adott

L. Simon László (Fidesz) megérkezéséig dr. Kállai Máriának (Fidesz)
 Simon Róbert Balázs (Fidesz) dr. Vinnai Győzőnek (Fidesz)
 Demeter Zoltán (Fidesz) dr. Pósan Lászlónak (Fidesz)
 Dr. Hiller István (MSZP) Kunhalmi Ágnesnek (MSZP)
 Gréczy Zsolt (DK) távozása után Szabó Szabolcsnak (független)

A bizottság titkársága részéről

Takács Gabriella bizottsági főmunkatárs
 Gyetvánné Zweig Zsuzsanna ügyintéző-titkárnő

Meghívottak

Hozzászólók

Bánki Erik (Fidesz) előterjesztő
 Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik)
 Dr. Báthory Zoltán parlamenti megbízott (Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság)

Megjelentek

Sorbán János gazdasági igazgató (Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság)
 Hidas Gábor tervezési és kontrolling vezető (Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 02 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszöntöm a bizottság megjelent tagjait és minden kedves jelenlevőt. Tisztelt Bizottság! Kiküldtük a mai bizottsági ülésre vonatkozó napirendi javaslatot. Egy olyan módosítással szeretnék csak élni, ami a sorrendet érinti. Szeretném javasolni, hogy a sportról szóló törvényjavaslatot vegyük 1. napirendi pontként. Ennek egyszerűen az az oka, hogy Bánki képviselő úrnak fél 11-től - ha jól tudom - máshol kell lennie, és nem tudnánk megoldani olyan szempontból, hogy előterjesztőként tudjon véleményt nyilvánítani a dolgokról.

Tehát, aki egyetért azzal, hogy a mai napirendi pontok ezzel a sorrendi változtatással kerüljenek megtárgyalásra, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Ellenpróbát kérek szépen. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyet. Tartózkodás volt-e? *(Senki sem jelentkezik.)* A bizottság a napirendet egyhangúlag elfogadta.

A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló T/5243. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Soron következik a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló T/5243. számú törvényjavaslat részletes vitájának kijelölt bizottságként történő lefolytatása. E rendelkezésre megnyitom a részletes vita első szakaszát, azaz a törvényjavaslatnak a határozati házsabály 44. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiban meghatározott szempontok szerinti vizsgálatát. Köszöntöm az előterjesztőt, Bánki Eriket. Kérdezem, hogy kíván-e ebben a szakaszban hozzászólni. *(Bánki Erik: Nem.)* Köszönöm szépen.

E vitaszakaszban a bizottság tagjai közül kíván-e valaki hozzászólni? *(Senki sem jelentkezik.)* Ilyet nem látok, akkor már nem is kérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e reagálni. *(Dr. Hoppál Péter megérkezik az ülésre.)*

Tájékoztatom a bizottság tagjait, hogy a bizottságnak a határozati házsabály 44. § (1) bekezdésében foglaltakkal kapcsolatos megállapításait a bizottság jelentése tartalmazza, így erről döntenünk kell. Támogatja-e a bizottság, hogy a törvényjavaslat megfelel a határozati házsabály 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak? Aki igen, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Kilenc igen. Ki nem támogatja? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* Hat tartózkodással a bizottság támogatta. Köszönöm szépen.

A részletes vita ezen szakaszát lezárom, és ezzel áttérünk a módosító javaslatok megvitatására.

Megnyitom a részletes vita második szakaszát, amelyben a módosító javaslatokról kell állást foglalnunk. A határozati házsabályi rendelkezéseknek megfelelően a háttéranyagban feltüntetett módosító pontokról szavazunk. Az összefüggő pontok együtt kezelendők, ezekről egy szavazással döntünk.

A háttéranyagban az 1. sorszámú módosító javaslat Steinmetz Ádám képviselő úr javaslata, aki itt is van a körünkben, és ebből következően megkérdezem, hogy kíván-e a módosító javaslat mellett bármit is szólni. *(Dr. Steinmetz Ádám: Köszönöm, élnék a lehetőséggel.)* Akkor hadd kérjem már meg, hogy legyen kedves, foglaljon helyet egy széken, ahol mikrofon van. *(Megtörténik.)* Steinmetz képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

Hozzászólások és határozathozatalok

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait. Köszönöm a lehetőséget, hogy itt lehetek és elmondhatom az érveimet, amiket egyébként már az Országgyűlésben vezérszónokként előadtam, tehát gondolom, ez az előterjesztő számára sem újdonság.

Igazából négy módosító javaslatot adtam be, ebből kettő gyakorlatilag tartalmilag összefügg. Az egyik arra vonatkozik, hogy ezek a nemzetközi sportszervezetek ne részesülhessenek állami támogatásban, hiszen nekik van bevételi forrásuk. A részletekbe nem szeretnék túlságosan belemenni, de hát itt gondoljunk azért a tagok által befizetett tagdíjra, a különböző versenyekkel kapcsolatos marketingjogokra, közvetítési jogokra és miegymásra. Én csak amellet szerettem volna érvelni a parlamentben, hogy nemzetközi szervezeteket közpénzből támogatni, nem biztos, hogy a magyar adófizetők örülnének ennek a lépésnek. Ezt gondoltam megfontolásra.

Bánki Erik képviselőtársam mondta - idézem -, hogy nem tervezik, és ő sem gondolja, hogy követlen állami támogatást kellene nyújtani, ennek ellenére benne van a törvényszövegben, úgyhogy ezt javaslom átgondolni és megfontolni. Ez nem jelenti azt, hogy ne lehetne ezt a későbbiek folyamán, ha indokolt, mondjuk, egy nagy nemzetközi verseny megrendezése esetén, indokoltan és szakmai alapokon nyugvóan mégis megtenni, akár a törvény módosításával vagy egyéb más módon.

A törvényjavaslatban nem olvasható, hogy kifejezetten Budapestre vonatkozik ez a törvény, ez arra vonatkozik, hogy Magyarország lehetőséget vagy könnyebb lehetőséget adjon a nemzetközi sportszervezeteknek arra, hogy a székhelyüket idehozzák. Kétségtelen tény, hogy ez egy óriási presztízsérték lenne Magyarországnak, én úgy gondolom, ez egy abszolút támogatandó kérdés és nem politikai kérdés, viszont fölmerülhet, ahogy leírtam az indokolásban is, hogy ha valaki adott esetben - aminek a realitása nem sok -, mondjuk, Marcaliba szeretné bejegyeztetni, akkor miért Budapest és az agglomeráció fejlesztéséért felelős minisztérium kell hogy megadja erre az engedélyt. Én azt gondolom, hogy a Miniszterelnökségnek nem tartozik a feladatkörébe a sport, hanem van erre egy másik minisztérium, amit úgy hívnak, hogy EMMI, van is egy sportért felelős államtitkárunk, akit úgy hívnak, hogy Szabó Tünde, szintén olimpiaiérmes-társam. Azt gondolom, ha valakinek rálátása van a nemzetközi sportszervezetekre, akkor az ő, illetve az EMMI. Tehát én nem érzem szakmailag alátámasztva azt, hogy egy másik minisztérium alá kellene ezt az engedélyezést betolni.

Végezetül rátérek a 3., illetve a 4. módosítási javaslatra, ami lényegében ugyanaz, csak az egyik egy kiterjesztést ad, és erről is nagyon röviden szólnék. Gondolom, önök is a Nemzetközi Olimpiai Bizottságot tartják a nemzetközi sport csúcsszervezetének, ezt egyébként a sportolók körében is így gondolják, és valóban ez a legnagyobb presztízsértékű sportszervezet, ez tömöríti az olimpiai sportágak nemzetközi szövetségeit, illetőleg azokat is, amelyeket regisztráltak a NOB-nál. Ezek az olimpiai sportágak, és a legismertebb világsportágakról beszélünk, de nem ez a legnagyobb nemzetközi szervezet.

Ahogy elmondtam a törvényjavaslat vitájában, én megfontolásra szeretném javasolni - és tényleg, ha valami, akkor ez egyáltalán nem pártpolitikai kérdés -, hogy van egy nagyobb sportszervezet, az úgynevezett GAISF, amely több mint 90 nemzetközi sportszervezetet tömörít, ilyen egyébként a Testépítő Szövetség, az Aikido vagy nemrég még a Kick-Box Szövetség is, ahol rendkívül sok kiváló magyar sportolónk is van. Én azt gondolom, ha már alkotunk egy ilyen törvényt, akkor azt tegyük meg a teljesség igényével, és azt gondolom, hogy ne csak a NOB jóváhagyása; vagy továbbmegyünk: ha a NOB tagja az adott nemzetközi sportszövetség, akkor kérjük

be a NOB hozzájárulását és az engedélyét is ahhoz, hogy magyarországi székhellyel bírjon, viszont ne zárjuk ki azokat a sportágakat - mert elég sok ilyenről van szó -, amelyek most még nem a NOB tagjai, de ahogy például az általam említett Kick-Box Szövetség, jó eséllyel pályázik arra, hogy majd a későbbiek folyamán olimpiai sportággá válhat, s mivel nagy reményű magyar sportolónk is vannak ebben a sportágban, gondolom, mi is fogjuk a magunk módján támogatni, hogy az legyen. Úgyhogy én kérem, hogy ezt fontolja meg a bizottság, és támogassa, hogy a GAISF-tagok, azok a nemzetközi sportszövetségek, amelyek most még nem a NOB tagjai, de jó eséllyel azok lehetnek, ugyanolyan elbírálás alá kerüljenek, mint a NOB-tagok, a javaslat megadásánál.

Én ennyit szerettem volna mondani. Ha esetleg bármi kérdés van - vagy nem voltam elég konkrét -, kérem, tegyék föl, és akkor arra válaszolok.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Képviselő úr elmondta tulajdonképpen az összes, általa benyújtott módosítóval kapcsolatos álláspontját, én viszont a vita strukturálása szempontjából visszatérnék ahhoz a logikához, hogy haladunk a megfelelő pontok szerint, és így fogom kérni majd az előterjesztőnek is az állásfoglalását, illetve a többi képviselőtől azt szeretném kérni, hogy az adott pontokhoz történő hozzászólást tegyék meg. Köszönjük szépen Steinmetz Ádámnak a hozzászólását.

Az 1. számú módosító javaslattal kapcsolatban van-e bárkinek még hozzászólása? *(Nincs jelzés.)* Megkérdezem Bánki Eriket mint előterjesztőt, hogy mi a véleménye ezzel kapcsolatban.

BÁNKI ERIK (Fidesz) előterjesztő: Elnök úr, ha megengedi, akkor a képviselő úr összes felvetésére egyben adnék választ, utána a különböző ajánlasi számoknál már csak a támogatásról és nem támogatásról beszélnek.

Három kérdéscsoport merült fel, amely a Steinmetz Ádám képviselő úr által benyújtott - illetve van, amit nem egyedül nyújtott be - módosító indítványoknál előkerül. Az egyik ilyen kérdés az állami támogatás kérdése. Valóban, az általános vitában is ez a kérdés felmerült. Akkor is megerősítettem, hogy nem cél és nem terv egyedi állami támogatást adni. Itt azért nyitottuk ki az állami támogatás lehetőségét, mert ha úgy alakul... Látjuk a nemzetközi példákat, hogy számos országban különböző adókedvezményekben részesülnek ezek a sportszövetségek, ha erre szükség lesz a későbbiekben, ennek az alapja most még nincs meg nyilván, mert az adótörvények között ez a lehetőség még nem áll fenn, tehát ez majd egy későbbi törvénymódosítást igényel. De annak a lehetőségét nem akartuk kizárni, hogy ha a versenyben, amely ezeknek a sportszövetségeknek a székhelyéért folyik, adókedvezményt kell adnunk, akkor ezt a lehetőséget szeretnénk ezzel a jogszabályi vonatkozással fenntartani. *(L. Simon László megérkezik az ülésre.)*

Egyébként azt is elmondtam az általános vitában, hogy mindamellett, hogy egy nagyon komoly presztízsértéke van ennek, a nemzeti és a nemzetközi marketingben nagyon jól használható, számos előnnyel rendelkezik az a város vagy az az ország, amely nemzetközi sportszövetségek székhelyeként tud működni, nem beszélve arról, ami a Budapest 2030 stratégiában is van, a nemzetközi események és konferenciák megrendezésében is egy nagyon fontos pozíciót jelenthet ez, emellett ennek van közvetlen költségvetési bevétele. Számításaink szerint egy nemzetközi sportszövetségi alkalmazott után 14 millió forint bevétele van az államháztartásnak. Ez azt jelenti, hogy mivel 80-100 fővel működnek ezek a szövetségek, egy ilyen szövetség egymilliárd forint fölötti éves árbevételt jelent a költségvetésnek, tehát ennek van számos közvetett és számos közvetlen haszna, közöttük ez is. Ezért szeretnénk ezt a kaput kinyitni, és nem

gondolom, hogy ha támogatás jöhet szóba, a támogatás mértéke meghaladná azt, ami bevétel a költségvetés szempontjából.

A másik kérdés, hogy Budapest és a budapesti agglomeráció fejlesztéséért felelős miniszter a felelős miniszter. Én azt gondolom, hogy itt igazából csak Budapest jöhet szóba, tehát Budapestnek vannak meg azok a komparatív előnyei, amelyek ezen a területen érvényesíthetők, arról nem is beszélve, hogy a sportszövetségek Budapestre hozatala és ennek következtében a sportesemények, rendezvények, konferenciák Budapestre hozatala egy nagyon jelentős turisztikai bevételt is fog eredményezni, a turizmust pedig a Miniszterelnökséget vezető miniszter felügyeli.

Végül a harmadik, hogy miért a Nemzetközi Olimpiai Bizottság tagszervezetei részére kívánjuk ezt a lehetőséget első körben megnyitni. Szeretném hangsúlyozni - ezt az általános vitában is elmondtuk -, hogy ezt indulásként gondoltuk, és azért, mert az összes nemzetközi elemzés azt mutatja, hogy a legmagasabb presztízzsel bíró nemzetközi sportszövetségeket az IOC, a Nemzetközi Olimpiai Bizottság tömöríti, ez nem is kérdés. Tehát nemcsak a sportolók szemével nézve, hanem a sportszövetségeket minősítő és az ő munkájukat értékelő, valamennyi szervezet ezt egységesen képviseli. Nemcsak olimpiai sportágakat tömörít a NOB egyébként, 35 nemzetközi sportszövetséget ismer el, és ha jól tudom, 28 olimpiai sportág van ezek között, tehát azt gondolom, ez sem csak és kifejezetten az olimpiai sportágakra vonatkozik. Azt gondoltuk, hogy a Nemzetközi Olimpiai Bizottság az, amely garanciát jelent arra, hogy olyan szövetségek nem jöhetnek Budapestre vagy Magyarországra, amelyekkel bármilyen probléma lehet.

Hangsúlyozom, én is partner vagyok abban, hogy két-három éves működés után tekintsük át, és ha a tapasztalatok és a példák azt mutatják, hogy egyáltalán ezen a piacon van esélyünk - hiszen ne felejtjük el, hogy azért még konkrétumokról nem beszélünk, csak egy lehetőséget nyitunk meg ezzel a törvényjavaslattal -, utána természetesen tovább nyithatjuk ezt a kaput, én ennek egyáltalán nem vagyok ellenére.

Visszatérve elnök úr kérdésére: az 1. ajánlasi számon szereplő módosító indítványt éppen az általam elmondottak alapján nem támogatom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Szabó Szabolcs jelzi, hogy szólni kíván.)* Az 1. ponthoz kíván hozzászólni, képviselő úr? *(Szabó Szabolcs: Mivel mind a két előttem hozzászóló együtt kezelte, akkor...)* Bocsánat, én a vitát nem szeretném parttalanná tenni. Elmondta a módosító javaslat előterjesztője a maga álláspontját, az eredeti javaslat betérjesztője úgyszintén együttesen válaszolt. Szavazni külön pontok szerint kell, értelemszerűen ezért haladunk így. Itt ezeknél már nem fogom kérdezni az előterjesztő véleményét, Bánki Erik esetében pedig csak annyit, hogy támogatja vagy nem támogatja, értelemszerűen, merthogy megválaszolta a felvetett kérdéseket. Ezért szeretném azt kérni, hogy a pontok szerint haladjunk a hozzászólásokban. Tehát az 1. ponthoz van-e hozzászólás, vagy szavazhatunk róla? *(Nincs jelzés.)* Hozzászólási szándékot nem látok.

Kérem, aki támogatja Steinmetz Ádám képviselő úr módosító javaslatát, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Kettő igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Kilenc nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Két tartózkodással a bizottság nem támogatta. *(Szabó Szabolcs: Egyelőre nem tudom követni, hogy miről szavazunk.)*

Következik a háttéranyagban 2. sorszámú szereplő módosító javaslat, amely összefügg a 4., 6., 7. és 8. sorszámú javaslatokkal, így értelemszerűen a mostani szavazással azokról is szavazunk. Ezzel kapcsolatban kérdezem Bánki képviselő urat, hogy ezeket támogatja-e.

BÁNKI ERIK (Fidesz) előterjesztő: Nem támogatom.

ELNÖK: Nem támogatja. *(Jelzésre:)* Bocsánat, van hozzászólás Szabó Szabolcs képviselő úr részéről. Elnézést. *(Szabó Szabolcs: Köszönöm. Próbálom megfejtetni, hogy éppen melyik részhez kapcsolódik. Ha jól értem, most jönnek azok a módosítók, amik arról szólnak, hogy ne csak a NOB, hanem ez a másik, nem olimpiai bizottság...)* Valóban, a 2., 4., 6., 7. és 8. *(Szabó Szabolcs: Akkor ehhez hozzászólnék.)* Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen. Valóban itt Steinmetz Ádám azt javasolja, hogy azt írjuk be, hogy ne csak a NOB-tagokra, illetve olyan nemzetközi sportszövetségekre, amelyek szándéknyilatkozattal rendelkeznek, és így 180 napon belül NOB-tagokká válnak, ne csak rájuk vonatkozzon, hanem egyéb nemzetközi szervezetekre is. Én azt gondolnám ezzel kapcsolatban, hogy a NOB-tagságot tekintsük egyfajta minőségbiztosítási rendszernek, én a magam részéről ezt gondolnám, hogy tartsuk így, és akkor nyilván az egyfajta súlyt is ad ezeknek a szervezeteknek, főleg azért, mert a javaslat többi részéből kiderül, hogy itt mindenféle állami támogatásról; illetve, amikor még a tárgysorozatba vételről beszéltünk, Bánki Erik említette, hogy később akár adókedvezmények is szóba jöhetnek. Nyilván, ha már közpénzt adunk nemzetközi szervezeteknek, akkor próbáljuk meg a lehető legáttekinthetőbben és legszigorúbban tekinteni azokat a szervezeteket, amelyeknek magyar adófizetői pénzt adunk. Tehát a többit támogatom, de ezt az egy részt a képviselő úr módosítói közül a magam részéről nem támogatnám.

A másik, ezzel kapcsolatos hozzászólásom meg az lenne, hogy volt egy Marcus Porcius Cato nevű, római politikus, aki mindig minden felszólalását azzal fejezte be - szabad fordításban -, hogy Karthágót pedig el kell pusztítani, egy Nasica nevű társa meg mindig erre úgy replikázott, hogy szerintem meg meg kell tartani. A vége a harmadik pun háborúban, ha jól emlékszem, az lett, hogy elpusztították Karthágót. Ezt csak azért vezetem így föl, mert L. Simon László az előző ülésen mondta arra a felvetésemre, hogy szerintem beszélnünk kellene olyan ügyekről, mint az MTA, a CEU ügye, az elkészült koncepcióval rendelkező alaptanterv vagy a kulturális tao, azt mondta a kérdésre, hogy természetesen önök mindig mindent hajlandók megbeszélni, vessük föl. Mi az elmúlt fél év során számtalanszor ezt felvetettük, ennek ellenére nem sikerült ezt megtenni. Úgyhogy én is úgy döntöttem, hogy minden hozzászólásom végén, mint Cato annak idején, jelezni fogom, hogy szerintem ezekről az ügyekről, az MTA-ról, a CEU-ról, az alaptantervről, a kulturális taóról igenis külön napirendi pontként tárgyalnunk kellene, mert ez a dolga a Kulturális bizottságnak. Ezzel zárnám a hozzászólásomat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen az önjelölt Catónak a hozzászólást. Csak megjegyzem, képviselő úr, hogy Cato egyébként előtte írt egy komoly munkát: „A földművelésről”. Így teljes a kép. *(Derűltség.)*

A 2. sorszámú javaslatához van-e további hozzászólás? *(Nincs jelzés.)* Ilyet nem látok, akkor szavazunk. Mint jeleztem, ez összefügg a 4., 6., 7. és 8. számú javaslatokkal. Aki támogatja Steinmetz Ádám módosító javaslatát, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Két igen. Ki nem? *(Szavazás.)* Tíz nem. Tartózkodás? *(Szavazás.)* Két tartózkodással a bizottság nem támogatta. Köszönöm szépen.

Következik a 3. sorszámú módosító javaslat. Kíván-e ehhez valaki hozzászólni? *(Nincs jelzés.)* Ilyet nem látok. Kérdezem Bánki képviselő urat, hogy támogatja vagy sem.

BÁNKI ERIK (Fidesz) előterjesztő: Nem támogatom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Szabó Szabolcs jelzi, hogy szólni kíván.)* Hozzászólás? *(Szabó Szabolcs: Igen.)* Parancsoljon, képviselő úr. Catót mellőzze.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen. Ha jól követem, akkor most van ez, hogy az állami támogatást kivenné képviselő úr a módosítójával. Jelezném, hogy ezzel én abszolút egyetértek. Az előbb jeletteknek megfelelően, mivel itt adófizetői pénzekről van szó, én fontosnak tartom, hogy a lehető legszigorúbban szabályozzuk, és szerintem az adókedvezmények használhatók erre igazából, mert annak van egy viszonylag kötött felhasználási rendje, az ilyen egyedi állami támogatások meg mindig egyedi döntések, és az kevésbé áttekinthető sok esetben.

Ceterum censeo: szerintem az MTA ügyéről, a kulturális taóról, a CEU-ról meg az alaptantrvról igenis beszélünk kellene. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérem, maradjon a tárgynál. Továbbra is javasolom, hogy „A földművelésről” című munkát azért készítse el majd ön is.

Ki az, aki a 3. sorszámú javaslatot tudja támogatni? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Három igen... *(Szabó Szabolcs: Bocsánat, elnök úr...)* Akkor még egyszer: ki az, aki támogatja a 3. sorszámú javaslatot? *(Szavazás.)* Hat igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Kilenc nimmal a bizottság nem támogatta. Köszönöm szépen.

Az 5. sorszámú módosító javaslat következik, ami összefügg a 9. ponttal. Kíván-e ehhez valaki hozzászólni? *(Jelzésre:)* Szabó Szabolcs képviselő úr! *(Szabó Szabolcs: Ha jól követtem, ez Budapest és a fővárosi agglomeráció fejlesztéséért felelős miniszter helyett a sportminisztert megbízó módosítás...)* Az van odaírva, képviselő úr. *(Szabó Szabolcs: Csak nehéz követni, mert összevissza haladunk egy kicsit.)* Képviselő úr, jeleztem, hogy az összefüggő pontokról egyben szavazunk, és emelkedő sorrend szerint haladunk. *(Szabó Szabolcs: Igen, csak a vita másképp kezdődött. Csak nehogy véletlenül rossz helyen szóljak hozzá...)* Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen a szót. Ezt a módosítót a magam részéről támogatnám, hasonló okok miatt, mint amit képviselő úr is mondott, mert elvileg nem tudjuk, hogy kik fogak idejönni, és csak feltételezhetjük, hogy Budapestre akarnak jönni, de valóban bármely településre mehetnének. Innentől kezdve valóban jobb lenne, ha ezt a sportért felelős minisztérium és az ott működő államtitkárság véleményezné.

Másrészt megjegyezném, hogy az MTMT-n követhetők a publikációim, könyvek is, cikkek is szakfolyóiratban, ott talál még egyébként mezőgazdasági jellegűt is. Egyszer írtam egy tanulmányt egy szerzőtársammal a Nógrád megyei málnatermesztésről...

ELNÖK: Képviselő úr, kéretik, hogy az egyéni munkásság részletezése a bizottsági ülésen kívül...

SZABÓ SZABOLCS (független): Ön hivatkozott erre, ön kérte, hogy a földműveléssel foglalkozzam; foglalkoztam, a Nógrád megyei boggyógyümölcs-termesztés területi problémáiról például van egy jó tanulmányom. *(Dr. Hoppál Péter: Ez egy vicc, komolyan mondom.)* Szerintem kevésbé volt poénos, de ettől függetlenül... *(Dr. Hoppál Péter: Ez egy parlamenti bizottság volna...)*

ELNÖK: Köszönjük, tehát akkor képviselő úr ezt tudja támogatni...

SZABÓ SZABOLCS (független): És ceterum censeo: szerintem az MTA-val, a CEU-val...

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kérdezem Bánki képviselő urat, hogy támogatja-e...

SZABÓ SZABOLCS (független): ...a kulturális táóval például foglalkoznunk kell.

BÁNKI ERIK (Fidesz) előterjesztő: Nem támogatom.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Ki az, aki támogatja Steinmetz Ádám 5. sorszámú javaslatát, amely összefügg a 9-essel? *(Szavazás.)* Hat igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Kilenc nemmel a bizottság nem támogatta. Köszönöm szépen.

Saját bizottsági módosítási szándékra előzetesen a kormánypárti frakciótól érkezett javaslat, ezt tegnap ki is küldtük. Ezzel a bizottsági módosítóval kapcsolatban van-e bárkinek észrevétele? *(Nincs jelzés.)* Alapvetően, ha megnézték, technikai, szövegpontosítási természetű. Kérdezem Bánki képviselő urat, előterjesztőként tudja-e támogatni.

BÁNKI ERIK (Fidesz) előterjesztő: Támogatom és köszönöm a pontosításokat.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Szavazás következik. Ki az, aki támogatja a bizottsági módosító javaslatot? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Kilenc igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Hat tartózkodással a bizottság támogatta. Köszönöm szépen.

Kérdezem a bizottságot, van-e valakinek további módosító javaslata. Ez formális ugyan, mert a szabály szerint ezt hamarabb be kell terjeszteni, természetesen. *(Nincs jelzés.)*

Kérdezem a bizottságot, hogy az előbbieken meghozott döntéseknek megfelelően elfogadja-e és benyújtja-e a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot. Aki igen, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Kilenc igen. Ki nem? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* Hat tartózkodással a bizottság megszavazta. A vita ezen szakaszát lezárom.

Megnyitom a részletes vita utolsó szakaszát, amelyben a bizottság dönt a részletes vita lezárásáról, a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról, benyújtásáról. Tájékoztatom a bizottság tagjait, hogy az általunk most tárgyalt indítvány a Törvényalkotás Parlamenti Informatikai Rendszerében került feldolgozásra. A részletes vita dokumentumai is ebben a számítógépes programban készülnek el és ezen keresztül kerülnek benyújtásra.

Ennek megfelelően kérdezem a bizottságot, lezárja-e a részletes vitát, elfogadja-e a részletes vitáról szóló jelentést, valamint felhatalmazza-e a bizottság elnökét arra, hogy gondoskodjon a bizottság döntését összefoglaló jelentés benyújtásáról. Aki igen, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Kilenc igen. Ki nem? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* Hat tartózkodással a bizottság elfogadta. Köszönöm szépen.

Ennek a napirendi pontnak a végére értünk. Köszönjük szépen Bánki képviselő úr jelenlétét. További szép napot kívánunk, és jó munkát!

A Televíziós Film Mecenatúra 2019. évi költségvetéséről szóló T/5220. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Soron következik a Televíziós Film Mecenatúra 2019. évi költségvetéséről szóló T/5220. számú törvényjavaslat részletes vitájának kijelölt bizottságként történő lefolytatása. Az előterjesztők jelezték, hogy nem tudnak részt venni az ülésen.

A részletes vita első szakaszát megnyitom, azaz a törvényjavaslatnak a határozati házsabály 44. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiban meghatározott szempontok szerinti vizsgálata következik. Mint az előbb említettem, az előterjesztők nem tudnak részt venni az ülésen, ugyanakkor a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság részéről jelen van Sorbán János gazdasági igazgató, ha jól tudom, Hidasi Gábor tervezési és kontrolling vezető és Báthory Zoltán parlamenti megbízott. Ha szakmai természetű kérdés van, értelemszerűen tudnak válaszolni, de ők nem az előterjesztők; csak hogy világosan lássuk.

Kérdezem a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság megjelent képviselőit, hogy kívánnak-e hozzászólni a költségvetési javaslatához. *(Dr. Báthory Zoltán: Amennyiben a tisztelt bizottság igényli, nagyon röviden össze tudjuk foglalni...)* Kérdezem a bizottságot, hogy igényel-e egy rövid szóbeli kiegészítést. *(Jelzésre:)* Igen, úgy látom, hogy igen. Akkor kérem, tegyék meg.

Hozzászólások és határozathozatalok

DR. BÁTHORY ZOLTÁN parlamenti megbízott (Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság): Köszönjük a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A törvényjavaslat múlt heti általános vitáját hallgatva kicsit úgy éreztem, mintha egy filmajánlót hallgatnánk. Azt gondolom, hogy mindannyiunknak vannak meghatározó élményei televíziós történelmi filmekkel. Ezek során elhangzottak olyan remek alkotások címei, mint például a 80 huszár, az Egri csillagok, A Tenkes kapitánya, a Rákóczi hadnagya, de említés szintjén ugyanígy a Sorstalanság, A napfény íze vagy a Saul fia, én meg még kiegészíteném nagy Mikszáth-rajongóként az összes televíziós adaptációjával.

Azt is gondolom, hogy a vitathatatlan mozgóképszakmai sikerek elismerése mellett lehet némi igazság Kunhalmi képviselő asszony frakciótársa, Varga László képviselő úr felszólalásában, hogy a televíziós műfaj valahogy az elmúlt években egy kicsit mostohagyerekként volt kezelve. Ha jól emlékszem, akkor Gréczy képviselő úr is több korábbi felszólalásában, hozzászólásában is kiállt a magyar kultúra örökségét ápoló vagy az azt segítő kezdeményezések mellett. Én azt gondolom, illetve a reményeink szerint a mostani törvényjavaslattal, ezzel az új támogatási formával éppen ezt próbáljuk elérni, hogy készüljenek olyan filmek, amik feldolgozzák a magyar történelmet, hiszen ahogy Simon Róbert képviselő úr is mondta - most nincs -, manapság a fiatalok történelemképe nemcsak a történelemkönyvekből, hanem mindinkább, de ha nem is mindinkább, akkor legalábbis a könyvek mellett a tévé- és a mozifilmekből is merítkezik.

Az általános vitában elhangzott az is - talán pont az MSZP részéről vagy a képviselő úr részéről -, hogy jó lenne látni a kormányrendeletet, amire itt a törvény hivatkozik. Igen, ezt szeretnénk mi is, de a feltett kérdésekre vonatkozó válaszokat maga ez a decemberi törvénymódosítás is megadja. Mert felmerült olyan kérdés, hogy kik lesznek ennek a pénzösszegnek a kezelői. Ennek az új pénzalapnak a kezelője az öt tagból álló filmkollégium lesz, ennek az elnökét fogja a Médiatanács elnöke kijelölni, a további tagjait pedig a kormány kormányrendeletében meghatározott miniszterek. Ezt várjuk, és reményeink szerint a közeljövőben megszületik ez a kormányrendelet és fel tud állni a testület.

Felmerült az is kérdésként, hogy felügyeli-e majd valaki ezt a pénzosztó tevékenységet. A testület tevékenységének szervezeti és szakmai ellenőrzését háromtagú felügyelőbizottság fogja ellátni.

Kérdésként merült fel az is, hogy ki dönt majd a pályázatok formájáról, kiírásáról, ennek a részleteiről. Azt kell tudni - és ez is benne van ebben a decemberben elfogadott médiatörvény-módosításban -, hogy a támogatáspolitikáját a filmkollégium saját maga fogja meghatározni azzal a megkötéssel, hogy ezt a támogatási tevékenységet nyilvános pályázatok útján kell végeznie.

A most önök előtt lévő törvényjavaslat kizárólag annyiról szól, hogy a Médiatanács elnöke jogalkalmazóként egy költségvetést javasol hozzárendelni ehhez az újonnan felálló testülethez. Ennek a benyújtásáról döntött a március 12-ei ülésen a Költségvetési bizottság is nagy többséggel. Azt gondolom, hogy a kitűzött közös célok érdekében ez a javaslat támogatható, és bár, ahogy elnök úr is mondta, ebben a parlamenti szakban már hivatalosan nem mi vagyunk az előterjesztők - mi voltunk az előkészítők -, mégis kérjük a tisztelt bizottság támogatását azzal, hogy az NMHH-nak az idei évre vonatkozó, egységes zárszámadási törvényjavaslatában már ennek az új szervezetnek a tevékenységéről is be tudunk számolni ugyanígy majd a Kulturális bizottság előtt is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. E vitaszakaszban kíván-e a bizottság tagjai közül valaki hozzászólni? *(Jelzésre:)* Szabó Szabolcs képviselő úr, parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen. Én önmagában azzal abszolút egyetértek, hogy ilyen típusú filmeket külön kell támogatni. Nyilván ez egy olyan része a filmes szakmának meg a filmes piacnak, ami valószínűleg nem él meg jegybevételekből, tehát csak önmagában piaci forrásokból nem lehet megvalósítani, és kétségtelen egy nagyon speciális része a filmes szakmának olyan szempontból is, hogy itt jórészt nem moziban vetítendő filmekről van szó. Ez még nehezebbé teszi a finanszírozást, mert egy tévécsatorna, önmagában még a közszolgálatinak nevezett állami média is ezt nehezen tudja megvalósítani, mert ennyi forrása nincs. Tehát ezzel én önmagában abszolút egyetértek.

Nekem magával a szervezeti háttérrel van problémám. Itt gyakran volt már, mondjuk, amikor a Médiatanács-meghallgatás van minden évben, az elnök asszony itt szokott ülni, neki is elmondom, hogy önmagában azzal van a problémám, hogy ő hogy került oda, és hogyan irányítja a szervezetet. Én ezért nem támogatom, mert benne meg a szervezetében nem bízom. Önmagában a céllal én abszolút egyetértek.

És ceterum censeo: szerintem meg egyébként az MTA-val, a CEU-val, a kulturális taóval meg az alaptantervvel igenis...

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ander képviselő úr jelentkezett szólásra. Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): ...foglalkoznunk kell.

ANDER BALÁZS (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm.

SZABÓ SZABOLCS (független): Én még nem fejeztem be. Elnézést, de azért így a szót, elnök úr, ne vonja meg tőlem.

ELNÖK: Képviselő úr, az előbb azt mondta, hogy mindenképpen Catóval fogja befejezni, és mivel ezt elmondta, mertem arra gondolni, hogy ezek szerint a végére jutott...

SZABÓ SZABOLCS (független): Még beszéltem, amikor elnök úr elkezdett mellette szót adni másnak.

ELNÖK: Igen, befejezte Catóval, úgyhogy megadtam a szót Ander képviselő úrnak.

SZABÓ SZABOLCS (független): Nem, ön folyamatosan beszélt közben, miközben én beszéltem. Kérem, hogy ne vonja így meg tőlem a szót. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kíván-e akkor még hozzátenni valamit?

SZABÓ SZABOLCS (független): Mivel közben már befejeztem...

ELNÖK: Jó, köszönöm. Ander képviselő urat illeti a szó.

SZABÓ SZABOLCS (független): ...bár párhuzamosan beszélt elnök úr...

ELNÖK: Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Köszönöm a szóbeli kiegészítést, illetve összefoglalót is. Nincsen a Jobbik frakciójának sem ilyenformán baja ezzel a javaslattal, támogatni fogjuk. Sokszor elmondtuk, és véleményünk szerint tényleg jogos kritikaként fogalmazzuk meg, hogy még a szomszédos államokhoz, nemzetekhez képest is nagyon le vagyunk maradva az egészestés történelmi mozifilmek tekintetében, ez a történet most sajnos nem erről szól, ez a 7 milliárd forint, ez a forrásösszeg nyilvánvaló módon végtelenül kevés lenne ennek a megvalósításához. De azt látjuk, hogy az elmúlt néhány évben - kormánypárti képviselőtársaimnak mondom, hogy most tessenek figyelni, mert azért egy pirinyó kis dicséret jön - valami, mintha elmozdult volna pozitív irányba a televíziós filmek műfajában.

Tehát készültek itt olyan, valóban hiánypótló történelmi művek, amelyekre pozitívként tekinthetünk. Köbli Norbert ontja a jobbnál jobb forgatókönyveket, Szász Attila vagy éppen Kovács István nevét említeném, akik szépen halmozzák a díjakat, s valóban olyan filmek készülnek, még ha csak televíziós filmek is, amelyekre büszkék lehetünk, amelyek adott esetben a fiataloknak azt a szemléletformálását betölthetik, amelyekre sok-sok évtizede nincsen mód Magyarországon - szégyen, gyalázat, hozzátennem -, de mondjuk, a Szürke senkik vagy az Örök tél című filmet, esetleg A berni követet tudnám még itt említeni olyan példaként, amely mentén, ha továbbhaladnak, és ezen a megkezdett vágányon továbbmegy ez a történet, és ehhez fogják kormánypárti képviselőtársaim magukat tartani, és kötelező elemként hadd említsem én is itt meg, hogy ha nem egyfajta NER-kifizetőhellyé válik ez a történet, akkor valóban egy támogatható és egy mindannyiunk számára jó szívvel felvállalható dologról lesz itt szó. Én ehhez kívánok önöknek sok sikert, illetve azért azt hadd tegyem hozzá, hogy a Jobbik frakciója lesz a lehangosabban tiltakozó frakció, ha azt látjuk, hogy ettől a valóban akár szentnek is nevezhető céltól eltérnek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. L. Simon képviselő úr jelentkezett szözlásra. Parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviseletársaim! Az előbb elhangzottakhoz, amit Ander képviseletársam mondott, csak annyit fűznék hozzá - és ez részben tulajdonképpen Ander képviseletársam részéről válasz is volt Szabó Szabolcs képviseletársamnak -, hogy tulajdonképpen annak a testületnek, a Médiatanácsnak, amit mi itt létrehoztunk, az egyik nagyon fontos legitimáló mozzanata az a televíziós filmtámogatási rendszer, amely egyébként a Médiatanácsnak köszönhető, és azok a filmek, amelyeket felsorolt képviseletársam, amelyek közül többel lehet egyébként szakmai alapon vitatkozni, de valóban stratégiai jelentőségű, hogy mondjuk, az I. világháborúról először készült magyar játékfilm a Szürke senkik esetében, és valóban a kommunista diktatúra időszakának az érzelmi és lelki feldolgozásához hozzájárultak azok a televíziós játékfilmek, amelyeket képviseletársam is említett.

Mindenesetre ezúton is köszönjük meg a Médiatanácsnak az eddigi tevékenységét ezen a téren, különösen Kollarik Tamás Médiatanács-tagnak, aki azt gondolom, hogy nagyon sokat tett a magyar televíziós filmgyártás mecenatúrája terén az elmúlt években, amióta ő most már lassan 9 éve Médiatanács-tag. Bizony azért is értékelődik ez különösen fel, mert a kormánypárti frakció részéről is és a kormánypárti szellemi holdudvarból is számos kritika fogalmazódott meg a mozifilmek hiányával kapcsolatosan, ami nem azt jelenti, hogy az a mozis mecenatúra-rendszer, amely fölállt, ne működne jól és hatékonyan, és hogy Andy Vajna kormánybiztos úr ne végezte volna jól a munkáját, csak ez a profil hiányzott a portfólióból, vagy legalábbis nem jelent meg markánsan, de mindenesetre nagyon komoly értékek születtek annak a támogatási rendszernek köszönhetően, amelyet a mi kormányunk a parlamenti többség támogatásával fölállított. Valóban jobb lenne, jó lett volna, ha még színesítik a palettát komoly történelmi nagy játékfilmek is; én azt gondolom, hogy ennek az ideje is el kell hogy következék.

Ezt nem váltja ki a televíziós filmgyártás, viszont azzal meg szembe kell nézni, hogy a trendek és a fogyasztói, a nézői, a befogadói igények alapvetően változnak. Ha megnézzük a népszerű nemzetközi, az amerikai és európai, sőt akár a török, akár a koreai televíziós filmgyártás sorozatait, akkor azt kell lássuk, hogy bizony a történelmi filmek esetében is ma már nemcsak hogy versenyeznek, hanem bizonyos esetekben a nézőszámot tekintve meg is előzik a televíziós játékfilmek, illetve sorozatok a nagy mozifilmeket, ezért azt kell mondjuk, hogy identitásformáló erővel bírnak.

Mi azt gondoljuk, hogy jó lenne, ha a jövő nemzedék fiataljai, mondjuk, a magyar történelem, akár a középkori magyar történelem megismerése és megértése során nem, mondjuk, a törökök által készített Szulejmán sorozatot vennék alapul, mert nem egészen a mi történelmi felfogásunkat és szemléletünket tükrözi, hogy finoman fogalmazzak, miközben egyébként a magyar televízióban is, az egyik kereskedelmi televízióban nagyon sokan nézik és fogyasztják. Tehát lehet azért ezt a képet árnyalni, és lehet nyilvánvalóan a mi történelemszemléletünket és a mi nemzeti érzésünket, érzékenységünket, identitásunkat visszatükröző filmeket, televíziós filmeket és sorozatokat is gyártani.

Erre jó, nagyon jó alkalom lesz ez, és mi nagyon örülünk annak, hogy egy ilyen alap föl fog állni. Bízunk benne, hogy ettől függetlenül majd a mozifilmek terén is lesz elmozdulás, és hogy lesznek olyan nagy, akár nemzetközi koprodukcióban készülő filmek is, amelyek a mi nemzeti identitásunk megerősítéséhez, megéléséhez és a fiatalokban a nemzeti identitás erősítéséhez hozzá tudnak járulni teljesen természetes,

egészséges, normális módon és semmiképpen sem közvetlenül, szóbarátságosan, kontraproduktívan.

A költségvetési forrásokkal kapcsolatban én azt gondolom, hogy indulásnak ez nagyon jó, de ezt emelnünk kell. Tehát mi a kormánypárti frakció részéről azt szorgalmazni fogjuk, hogy amennyiben módunk és lehetőségünk lesz, erre a célra további forrásokat biztosítsunk akár a költségvetési törvény módosításával a későbbiekben, de mindenestre most ahhoz, hogy el tudjon indulni, ez a forrás mindenképpen jó, mindenképpen szükséges, tehát semmiképpen se legyünk elégedetlenek, hanem örüljünk annak, hogy egy új kultúratámogatási forma és alap jön létre a meglévő szervezeti kereteken belül. Úgyhogy mi a magunk részéről itt ebben a bizottságban is, ahogyan egyébként ezt a plenáris ülésen is megtették képviselőtársaim, támogatni tudjuk az előterjesztést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e még valaki hozzászólni? *(Nincs jelzés.)* Ilyet nem látok.

Tájékoztatom a bizottság tagjait, hogy a bizottságnak a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésében foglaltakkal kapcsolatos megállapításait a bizottsági jelentés tartalmazza, erről döntenünk kell. Támogatja-e a bizottság, hogy a törvényjavaslat megfelel a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak? Aki igennel szavaz, kérem, emelje fel a kezét! *(Szavazás.)* Tizenegy. Ki nem? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* Három tartózkodással a bizottság megszavazta. A részletes vita ezen szakaszát lezárom.

Áttérünk a második szakaszra. Megnyitom a részletes vita második szakaszát, amelyben a módosító javaslatokról kell állást foglalnunk. Bejelentem, hogy a javaslatokhoz nem érkezett módosító javaslat, és előzetesen saját bizottsági módosítási szándékokra sem érkezett javaslat. Amennyiben nincs módosítási szándék, a jegyzőkönyv számára ismertetem, hogy módosító javaslat hiányában a bizottság nem nyújt be részletes vitát lezáró módosító javaslatot. A vita ezen szakaszát lezárom.

Megnyitom a részletes vita utolsó szakaszát, amelyben a bizottságunk dönt a részletes vita lezárásáról, a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról, benyújtásáról. Tájékoztatom a bizottság tagjait, hogy a most tárgyalott indítvány a ParLex-rendszerben került feldolgozásra, a részletes vita dokumentumai is ebben a számítógépes programban készülnek el és ezen keresztül kerülnek benyújtásra.

Ennek megfelelően kérdezem a bizottságot, lezárja-e a részletes vitát, elfogadja-e a részletes vitáról szóló jelentést, valamint felhatalmazza-e a bizottság elnökét arra, hogy gondoskodjon a bizottság döntését összefoglaló jelentés benyújtásáról. Kérem, szavazzunk! Aki egyetért, támogatja, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Tizenegy igen. Ki nem? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* Három tartózkodással a bizottság megszavazta. Köszönöm szépen.

Ezt a napirendi pontot lezárjuk. Köszönöm szépen a megjelenést, a részvételt.

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről:

a) A kötelező középfokú nyelvvizsga eltörléséről a felvételi eljárásban címmel benyújtott H/4647. számú határozati javaslat

b) A kötelező középfokú nyelvvizsga eltörléséről a felvételi eljárásban címmel benyújtott H/5015. számú határozati javaslat

A következő napirendi pont képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről szóló döntéshozatalok. Azt javaslom, hogy a két tárgysorozatba-vételi javaslatot együtt tárgyaljuk meg. Ennek egyszerű és nagyon kézzelfogható oka van: a két javaslat szó szerint megegyezik. Szavazni mind a kettőről külön-külön kell, a formálógika is ezt

indokolja, de ettől függetlenül a tartalmuk egy és ugyanaz. Aki egyetért ezzel a javaslattal, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Egyhangú döntést látok. Köszönöm szépen.

Megadom a szót az első előterjesztőnek, Szabó Szabolcsnak. Kíván-e hozzászólni? *(Szabó Szabolcs: Igen.)* Parancsoljon, képviselő úr!

Szabó Szabolcs kiegészítése

SZABÓ SZABOLCS (független) előterjesztő: Köszönöm. Valóban szó szerint ugyanaz a javaslat, ezt az indokolásba bele is írtuk az előterjesztéshez. December 4-én tárgyaltuk azt az előterjesztést, már többedszer beszéltünk arról a témáról, hogy a nyelvvizsgát kötelezően előírja 2020-tól a törvény az egyetemi, illetve felsőoktatási felvételi eljárásban, legutoljára ilyen javaslat, hogy ezt függesszük fel, vagy hosszabbítsuk meg ezt a határidőt, toljuk ki ezt a határidőt, december 4-én volt a bizottság előtt.

Idéznék a jegyzőkönyvből, hogy miért gondoltam azt, hogy ezt újra behozom ide, és örömmel láttam utána, hogy a jobbikos képviselők is még egyszer benyújtották a javaslatot. A vita vége felé elnök úr érvelt úgy, hogy „lezajlott egy elég komoly felmérés, tehát ezen már túlvagyunk, amire utalt Dunai Mónika képviselő asszony”, zárójelben megjegyzem, Dunai Mónika akkor arról beszélt, hogy készült egy háttér tanulmány, hogy miként és hogyan lehetne hatékonyabbá tenni a nyelvoktatást a közoktatásban, és ezzel az államtitkárság már foglalkozott. „Ennek alapján - mondta Pósa elnök úr - csak szeretném tájékoztatni a bizottságot, hogy készült egy előterjesztés a nyelvoktatás stratégiájára, és az érinti egyébként a felsőoktatásba történő bemeneti dolgokat is. Több verziója van, nyilván a kormánynak kell erről dönteni, és ha jól tudom, ez az anyag pont a mai napon van közigazgatási egyeztetésen. Következésképpen, ha szabad így fogalmazni, azt a felvetést, amit Farkas képviselő úr Koloman képviselőtársával együtt benyújtott - zárójelben megjegyzem, szerintem a keresztnéve a Koloman Brenner Kolomannak, csak nehogy véletlen úgy jelenjen meg a jegyzőkönyvben, hogy lekolomanoztam a képviselőtársamat -, azt a javaslatot ilyen értelemben per pillanat azért fogjuk leszavazni vagy nem megszavazni, mert mi most ezt okafogyottnak látjuk, hiszen előrehaladottabb állapotban van a dolog”.

Tehát arról nyilatkoztak a fideszes képviselőtársaim, hogy készül ez ügyben egy előterjesztés, aminek lehet az egyik kifizése, hogy el lesz tolvá ez a kötelezettség néhány évvel, ezért nem szavazzák meg. Mi a sajtóból tudtuk meg, hogy ennek az lett a vége, hogy nem támogatta ezt a fajta verziót a kormányzat, tehát marad a 2020-as dátum, ezért gondoltam, hogy behozom én is ide még egyszer ezt a javaslatot, hogy adjuk meg a lehetőséget a parlamentnek, hogy a plenáris ülésen vitassuk ezt meg, hogy a parlament, tehát majd az Országgyűlés egyetért-e ezzel a kormányzati szándékkal.

Én továbbra is azt gondolom, amit elmondtam a december 4-ei vitában is, hogy önmagában ez egy teljesen jó cél és irány, hogy minél inkább fejlesszük, javítsuk a magyarok idegennyelvtudását, ezen belül kiemelten az egyetemi hallgatóknak, hiszen ez valóban egy fontos része a képzésnek, akkor erről L. Simon képviselőtársammal hosszasan beszéltünk is, és abszolút azt gondolom, hogy ebben a részében akkor is egyetértettünk, de nagyon sokan hozzászóltak még akkor a vitához. Csak attól félek én magam is, és az ellenzéki képviselők részéről ez gyakran megfogalmazódik, hogy túl sokan szorulnának ki egy ilyen típusú szabály bevezetésétől, ha tartjuk a 2020-as határidőt, mert sajnos az elmúlt években nem fejlődött olyan ütemben a nyelvi képzés, nem mutatják a statisztikák, hogy olyan gyorsan emelkedne a nyelvvizsgával rendelkezők száma és aránya például a felvételt benyújtó diákok között. Ha jól emlékszem a statisztikai adatokra, körülbelül a fele rendelkezik nyelvvizsgával az egyetemi felvételre jelentkezőknél. Tehát sajnos még van ezen a téren lemaradás.

És ceterum censeo: mellette az MTA-val, a CEU-val, az alaptantervvel meg a kulturális taóval szerintem foglalkoznunk kellene. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, és kérném, hogy támogassák akármelyik előterjesztést, vagy az enyémet vagy a jobbikos képviselőtársaimét. Köszönöm.

ELNÖK: Képviselő úr, meghallgattuk a vélekedését. Egyetlenegy megjegyzést engedtessek meg. Többször meghallgattuk a Cato-idézetét. Csak szeretném felhívni a figyelmét, hogy a házszabály úgy rendelkezik, hogy ha tartósan a tárgytól eltér - ez pedig folyamatosan azt jelenti -, akkor az elnök felszólítja, hogy ezt fejezze be, figyelmezteti, majd megvonja öntől a szót. Most figyelmeztettem.

Kunhalmi képviselő asszony következik. Parancsoljon!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Ott folytatnám, ahol Szabó Szabolcs képviselőtársam abbahagyta, nem az idézetnél, hanem a nyelvvizsgálóval kapcsolatos mondandójánál. Sajnos tényleg az a helyzet Magyarországon, hogy miközben a kormányzatnak az a célja, hogy egyre többen beszéljenek magabiztosan idegen nyelvet, hiszen egy globalizálódó világban nagyon-nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy beszéljen legalább angolul a magyar mellett mindenki, de az általános iskolában, a szakképzésben, a középiskolai képzésben és az egyetemeken is az államnak akkor mindent meg kell tennie, hogy erőltetetten is, de ennek a feltételeit javítsa.

Volt egy nulladik évfolyam, ezt még a szocialista kormány vezette be, akkor nagyon sok ezer gyermek került közel a nyelvvizsgálóhoz vagy nyelvvizsgázott is le. Ezt anno Hoffmann Rózsa egy mozdulattal eltakarította, megszüntette (*Dr. Hoppál Péter: Nem igaz. Most is van.*), és azt mondta, hogy majd lesz egy reform, lesz egy nyelvoktatási reform Magyarországon. Én azóta sem látok ebből semmit, de akkor mondják el fideszes képviselőtársaim, hogy mit tettek.

Ha az állam azt mondja, hogy a hallgatónak vannak kötelezettségeik és vannak céljaik, akkor az államnak is van egy kötelezettsége az állampolgárok irányába, mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy a közoktatásban nagyon fejlett nyelvoktatás legyen. Tehát egy átfogó reformot kellene közösen kidolgozni azért, hogy ezt a lemaradást, amelyben van Magyarország, behozzuk, és azokat a célokat, amelyeket ők megfogalmaztak, teljesíteni tudjuk. Ez szerintem tényleg nem jobb- vagy baloldaliság kérdése, ez lehetne egy közös nemzeti minimum. Ezért is kérjük nem a céloktól való eltérést - mert azzal egyetértünk -, hanem az önök türelmét, és mondjuk, egy más típusú hozzáállást és fejlesztéspolitikát a nyelvoktatás területén. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azonnal megadom a szót Farkas Gergelynek is mint a másik előterjesztőnek. Egyetlenegy dolgot szeretnék viszont most mondani, még mielőtt mellékvágányra futnak a beszélgetések. A tényekhez érdemes ragaszkodni. Kunhalmi képviselő asszonynak jelzem, hogy nyelvi előkészítő évfolyamok most is vannak. (*Kunhalmi Ágnes: Vannak ilyenek esetlegesen, és nem központilag.*) Vannak. Csak kérem, hogy ne állítsanak olyat, ami nem felel meg a valóságnak. Köszönöm szépen.

Illetve még egy pontosítást szeretnék mondani Szabó képviselő úrnak: nem a házszabály, hanem az országgyűlési törvény rendelkezik így, ahogy ez előbb mondtam, az országgyűlési törvény 46. § (2) bekezdése. (*Szabó Szabolcs: Ügyrendileg ehhez lehet szólni...?*) Én csak pontosítottam, hogy melyik... (*Szabó Szabolcs: Jó, csak majd egy ügyrendi...*) Természetesen, a napirendi pontot követően.

Farkas képviselő urat illeti a szó.

Farkas Gergely kiegészítése

FARKAS GERGELY (Jobbik) előterjesztő: A másik javaslat előterjesztőjeként én óvnék attól, hogy itt visszamenjünk, hogy akkor a szocialista kormányok mit tettek meg mit nem tettek. Szerintem most az ügy szempontjából félrevívó lenne ez a vita, tehát én inkább azt kérem, hogy tekintsünk előre és tényleg érzékeljük a helyzet súlyosságát, ugyanis december óta olyan szempontból súlyosabb a helyzet, hogy eltelt majdnem fél év, és ebben a fél évben semmilyen előrelépés nem történt. Pontosabban történt, és akkor, hogy ne azt ismétljem meg, amiről néhány hónappal ezelőtt a vitában már beszéltünk, és bizonyos szempontból akár egyetértésre is jutottunk, bár ez a javaslat támogatásában nem mutatkozott meg, hanem beszéljünk arról, hogy mi történt az elmúlt néhány hónapban.

Érzékelte a kormánypárt is, hogy ezen a területen azért van még teendő, és Orbán Viktor éwertékelőjében volt egy bejelentés, amiről most - direkt próbálva a konszenzust keresni - én is azt mondom, hogy örülünk minden olyan javaslatnak, ami előrevívó és a fiatalok nyelvtudásának erősítését segíti, de ez is azt mutatja, hogy itt azért van teendő, önök is érzik, hogy van teendő. De például egy ilyen javaslat - hogy csak maradjunk ennél a konkrétumnál - 2020-ra nem fog beérni, sőt el sem fog kezdődni.

Tehát én arra szeretném felhívni az önök figyelmét, hogy ha önök is érzékelik, hogy ezen a területen lépéseket kell tenni és pluszsegítséget kell adni a fiataloknak, és ennek megfelelően akár döntéseket is hoznak, akkor adjuk meg annak a lehetőségét, hogy ezeknek a döntéseknek meglegyen a kifutása, és ne 2020-tól lépjen életbe ez a rendelet, mert úgy, ahogy ez már elhangzott, meg önök is tudják, ez bizony több tízezer fiatalot kiszoríthat a felsőoktatásból, olyan fiatalokat, akik egyébként nagyon tehetségesek más területen, csak éppen olyan nyelvérzékkel nem rendelkeznek, ami szükséges ahhoz, hogy önmagában a köznevelési rendszerben nyújtott nyelvoktatás eljuttassa őket a középfokú nyelvvizsgálóhoz, ezt pedig önök sem akarhatják, hogy több tízezer fiatal kiszoruljon a felsőoktatásból.

Ugyanazt a javaslatot adtuk be Szabó Szabolcs képviselőtársammal, de nem egyeztettünk erről. Ez is talán rámutat arra, hogy egymástól függetlenül is érzékeljük a helyzet súlyosságát, és szerintem nemcsak ez a két párt van ezzel így, hanem az összes többi ellenzéki párt is, mint ahogy - a legutóbbi vitából azért a mondatok között lehetett érzékelni - önök között is vannak olyanok, akik érzékelik, hogy itt bizony nem egy pártpolitikai kérdésről van szó, hanem egy szakmai kérdésről, és van ebben jogosság, amit mi felvetünk, aggódva ezért a több tízezer fiatalért.

Tehát én arra kérem önöket, hogy engedjenek teret ennek a vitának, plenáris ülésen beszéljünk erről, ezzel is gyakoroljunk hatást a kormányra, hogy hozza meg azt a döntést, amely valóban fontos lenne. Értelemszerűen mi sem a teljes eltörlést, hanem az elhalasztását szeretnénk a 2020-as dátumnak. Én most bízom benne, hogy felül tudunk emelkedni a pártpolitikai csatározásokon, és belátják, hogy ez most nem a Jobbiknak vagy bárki másnak az érdeke, hanem a diákok érdeke és Magyarország érdeke, hogy egyébként tehetséges fiataloktól ne vegyük el a lehetőséget, hogy egyetemekre menjenek, és legyenek segítségünkre abban, hogy ezt a határidőt ki tudjuk tolni néhány évvel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ki kíván még hozzászólni? *(Jelzésre:)* Először Hoppál képviselő úr, aztán Vinnai képviselő úr.

Hozzászólások, vélemények

DR. HOPPÁL PÉTER (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Mivel ezt a vitát valóban decemberben már lefolytattuk, megkorábban is egyébként, ezért mind a két oldal, azt hiszem, hogy csak ismételni tudja a saját érveit. De azt hiszem, hogy a statisztikai adatok mellett nem érdemes ennek a témának a taglalásakor elmenni. Egyetlen évtized alatt Magyarországon a nyelvvizsgálóval rendelkezők aránya - ami nyilván a fiatal korosztályra érvényes alapvetően, hiszen ők termelik a nyelvvizsgákat - 25 százalékról 42 százalékra emelkedett. Ez az Európai Statisztikai Hivatal száma egyébként. S ebben még nincsen benne az az adat, hogy egyébként a középiskolai korosztály 15 százalékkal növelte a nyelvvizsgák számát 2017-ről '18-ra. 15 százalékkal növelte meg, és most már 54 ezren vannak, akik nyelvvizsgáznak középiskolásként. Ez tulajdonképpen egy 90 ezres éves populációnak, tehát egy évfolyamnak most már a 60 százaléka.

Persze nem azonos az összehasonlító szám, hiszen nem egy évfolyamból kell hogy jelentkezzenek, illetve a jelentkezési arány évekkel később is kiegészíti a létszámot, nem egy évfolyam jelentkezik. Ugyanakkor nem hiszem, hogy teljeskörűen biztosítani kellene mindenki számára, és mindenki egyetemi felvétellel kell hogy rendelkezzen. Nyilvánvalóan van egyfajta szelekció tanulási eredmény alapján, hogy ki az, aki már 18 éves korában munkába áll, ki az, aki egy olyan képzésben részesült, amivel már az iskolai tanulmányai befejeztével az életpályáját elkezdte. Van olyan, aki az érettségi után valamiféle OKJ-s, tehát középfokú ráképzéssel megy el a munkaerőpiacra. Ennek a szegmensnek csak a legkisebb része az, amely felsőfokú tanulmányokat folytatva kívánja még 18 éves kor fölött 3-4-5 évvel - doktori iskola esetén még többel - megfejelve a munkaerőpiacra való belépését.

Tehát szerintem abban van az alapvető nézetkülönbség közöttünk, hogy önök szociális alapon szinte a teljes populációnak kívánnák biztosítani az egyetemi felvételi lehetőségét azzal, hogy a nyelvvizsgát mint belépő küszöböt el akarják tolni a távlatokba. Azért is szól érv az ellen, hogy a 2020-as, ismert, mindenki számára jól ismert dátumot elhalasszunk, mert a mai középiskolások úgy kerültek be a középiskolai rendszerbe, hogy tudták, hogy 2020-ban már egyetemi felvételihez kell a középfokú nyelvvizsga, tehát ismert feltételek alapján tanulnak most, és versenyt futnak önmagukkal, a társaikkal meg az idővel, hogy sikerüljön megcsinálni a nyelvvizsgát.

Én azt mondanám inkább, hogy ezzel mennyit nyer a magyar felsőoktatási rendszer, hogy nem hordozzuk azokat a hallgatókat, akik három év alatt, négy év alatt, öt év alatt vagy még több év alatt sem teszik le a nyelvvizsgát a felsőfokú tanulmányok közben, és több tízezer parkolnak értékes, sok milliót érő állami képzés birtokában, és nem szerzik meg a végzettségüket igazoló okiratot, nem kapnak diplomát, mert 4-5 év alatt sem tették le a nyelvvizsgát. Mennyi nemzetgazdasági pazarlás az, hogy kimegy ez a hatalmas képzési összeg erre a több tízezer hallgatóra, akik a középiskolai rendszer fegyelmezett, hétről hétre szóló időszakában talán még jobban képesek arra, hogy a nyelvvizsgához közel kerüljenek. Amikor már szabadon vannak, ők osztják be az idejüket, és szakmai tárgyakat hallgatnak az egyetemen, nem elsősorban a lektorátuson műtyüröznek a nyelvórákkal, akkor, ha nem olyan intenzív a nyelvi készségük, valóban akár távolabb is kerülnek ettől a lehetőségtől.

Ismerünk olyan embereket, hogy ne mondjam, sokat, hallgatóinkat is ismerünk olyanokat, akik nem tudták az öt év alatt megszerezni. Sokan 30 éves korukban is éppen azért nem tudják megszerezni a diplomát, mert nem sikerült a nyelvvizsgát összehozniuk. Ezért aztán azt gondolom, sokkal tisztességesebb a gyerekekkel szemben is, ha nem kárhozzátjuk őket arra, hogy egy egyetemi képzést végigfussanak, és közben

nem szerzik meg a felvétel feltételeként és a végzés feltételeként szabott nyelvvizsgakövetelményt.

Azt hiszem, abban is konszenzus lehet az ellenzék részéről, hogy az elmúlt 9 év polgári kormányzásánál többet sem állami finanszírozásban, sem szándékban a nyelvi kompetenciák kiterjesztéséért nem tettek a rendszerváltás óta kormányok. Ez költségvetési támogatásokkal, elindított programokkal, a „Nyelvtanulással a boldogulásért” nevű, 2,5 milliárdos programmal is igazolható, és azzal is, hogy nemhogy nem szűnt meg a nulladik évfolyam, a nyelvi előkészítő képzés, hanem továbbra is él és virágzik, és részben ennek következtében is emelkedett a nyelvvizsgák száma Magyarországon.

Én azt hiszem, hogy tisztességes ez a szabályozás, időben bekerült a rendszerbe, mindenki tudott rá számítani, és nem szúrunk ki azokkal a leendő felsőoktatási hallgatókkal, akik a populáció kisebb része - még egyszer összefoglalásként -, hogy 4-5 évig tanulnak a felsőoktatásban, és a végén mondjuk azt nekik, hogy ne haragudj, nem kapsz diplomát, hiába tanultál öt évig, mert nincs meg a nyelvvizsgád. Tisztességesebb azt mondani, hogy amikor belépsz az egyetemre, legyen meg az a feltétel, hogy nyelvvizsgád van, és majd amikor tovább szeretne lépni a master után a doktori iskolába, ott meg már tudja, hogy két nyelvvizsgára van szüksége, akkor azt abban az időszakban, abban az életintervallumban kell megszereznie.

Összegzőképpen én azt mondom, hogy az érvek, a statisztikák, az előkészítettség és az ezen korosztály felé való tisztességes lépés, illetve a nemzetgazdaság iránti érzékenység is azt erősíti, hogy ne tántorodjunk el ettől a céltól, minden szempontból ez a helyes út. Támogatnám azt, hogy egy helyes vagy okos párbeszéddel ne újra és újra visszatérjünk, hogy a kedvezményeket bővítsük, toljuk el a már mindenki által ismert határidőt, hanem tegyünk belátást arra nézve, hogy a diákoknak is jobb lesz, és a magyar felsőoktatásnak is jobb lesz, meg az államháztartásnak is jobb lesz, ha maradunk az eredeti menetrendnél.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vinnai képviselő úr!

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Szeretném a bizottság tagjainak felhívni a figyelmét arra, hogy az előző ciklusban tárgyaltuk a „Fokozatváltás a felsőoktatásban” című anyagot, amely már tartalmazta ezt a nyelvvizsgakövetelményt, hiszen abban talán egyetérthetünk, hogy egy olyan világban élünk, amikor a nyelvtudás fontos különösen a fiatalok körében, de az idősebbek körében is; a határok átjárhatóak. Azt az anyagot mindenki tárgyalta, és abban állapodtunk meg itt, emlékszem - az előző ciklusból vannak itt képviselőtársaim -, hogy az irányok jók, ezt lehet tartani, viszont vita volt abban, hogy a köznevelésben a nyelvoktatást hogyan lehet jobbá tenni, hatékonyabbá tenni. Erről beszélhetünk, vitatkozhatunk, mert különböző eltérések vannak, vannak nulladik évfolyamok, nyelvi osztályok, két tanítási nyelvű gimnáziumok, tehát van lehetőség nyelvet tanulni, és én is azt gondolom, ahogy Hoppál Péter mondta, hogy tisztességes volt, mert 2013-ban volt ez a „Fokozatváltás a felsőoktatásban”, tehát hat éve ismert az, hogy 2020-tól nyelvvizsgával lehet bemenni a felsőoktatásba.

Magam, aki három évtizedig tanítottam a felsőoktatásban, látom, hogy vannak olyan egyetemek, főiskolák, ahol 40-42-46 százalék azoknak az aránya, akik csak tanúsítványt kapnak, mert nyelvvizsga hiányában nem kaphatják meg a diplomát, és nem egy év alatt nem tudják teljesíteni, hanem ez már több éve tartó folyamat.

Még valamit azzal kapcsolatban, amit Farkas Gergely mondott. Egyetérték azzal, amit Hoppál Péter mondott, de arra, hogy a kormány mit tett meg és mit nem akár a köznevelésben, szeretném, ha pontosan idéznék arról, amit a miniszterelnök

bejelentett. Pontosan azt jelentette be február 10-én, hogy a kormány a 9. és 11. évfolyamos tanulók részére 2020-tól - mert azt mondta ön, hogy nem 2020-tól - biztosítja kétszer két hétre nyelvi környezetben, külföldön a nyelvtanulást. Ez nagyon nagyvonalú, hogy minden költséget fizetünk, talán ilyen még nem is volt Magyarországon. Természetesen nem váltja ki azt, ami középiskolában vagy akár általános iskolában van - mert azért ne tagadjuk el, vannak olyan általános iskolások, akik eljutnak nyolcadikra a nyelvvizsgáig, és nemcsak két tanítási nyelvű általános iskolákban -, de az ténykérdés, hogy a köznevelésben a hatékonyságot, a módszert, a motivációt - sok oldala van ennek - lehet javítani, hogy a gyerekek, a diákok megszeressék a nyelvet, megérezzék annak hasznosságát, és úgy jussanak el majd a középiskola 4. osztályáig vagy a 12. osztályig, hogy megvan ez a nyelvvizsga.

Talán még valamit befejezésül, mert azt is hallottuk, hogy a diákokat, talán így hallottuk, hogy több tízezer diákot kirekeszt a nyelvvizsga hiánya a felsőoktatásból. Nem. Hiszen nemcsak hogy az a négy évfolyam tudott rá felkészülni, hanem az a három évfolyam is, aki akkor belépett, hiszen a hetedik évben vagyunk, tehát aki akkor középiskolás volt, amikor ez a hír megjelent, és már első- vagy másodéves gimnazista volt, vagy éppen szakgimnáziumba járt, akkor már föl tudott készülni. Tehát hét éve van ez. Nem négy éve, hét éve van. Az is igaz, hogy december 4-én vitatkoztunk arról, hogy milyen megoldások vannak, hogy mi lehet az egyik kifutása; hát ez a másik kifutás, hogy valamit el kell kezdeni.

Az utolsó mondatom, és nem akarok itt személyes példákat hozni, de egy mondatot engedjenek meg nekem. 1989-ben előírták az új típusú doktorihoz a nyelvvizsgát, a dr. univ.-hoz, én éppen akkor adtam be a doktori dolgozatomat, és azt mondták, hogy csak akkor lehet, ha van nyelvvizsga egy élő nyelvből, és mivel latinus voltam, az holt nyelv - tehát ceterum censeo carthaginem esse delendam, nem idézném...

ELNÖK: Nagyon helyes, mert nem tartom vitatémának. *(Derűltség.)*

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Elnök úr, a megszólalásom vége lenne... Tehát akkor nagyon-nagyon sok olyan embernek, aki beadta a doktori dolgozatát, egy C típusú középfokú nyelvvizsgát meg kellett tenni úgymond 28-29-30 éves fejjel, család mellett, de azt mondom, hogy ez a jogbiztonság, előre szóltunk, hat év elegendő idő volt, és nem szeretnénk a felsőoktatásban azoknak az embereknek a számát gyarapítani, akik nyelvvizsga hiányában nem tudják a diplomát megszerezni, úgyhogy támogatjuk ezt a javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Farkas képviselő úr jelentkezik még szólásra. Parancsoljon!

FARKAS GERGELY (Jobbik) előterjesztő: Reagálni szeretnék az előttem felszólaló két képviselő által elmondottakra. Visszafelé haladnék. Vinnai Győző félreértette, amit én mondtam. A miniszterelnök úr által bejelentett, külföldi nyelvoktatás finanszírozásával kapcsolatban nekünk az a kritikánk, hogy csak 2020-tól lép életbe. Amire az felmenő rendszerben majd beérik, lesz 2024, mire érezhető hatása lesz a fiatalok nyelvoktatására. Ez a konkrét nyelvvizsga-követelmény pedig 2020-tól lép életbe.

Mi azt tartanánk logikusnak, hogy ha segíteni akarjuk a fiatalok nyelvoktatását - és jó, hogy ilyen kezdeményezések vannak -, akkor a kritérium, a követelmény akkor lépne életbe, ha már kifutnak ezek a rendszerek, érezhető hatásuk lenne. Tehát ha 2020-tól bevezetik ezt, és a diákoknak tényleg lesz lehetőségük külföldre menni

nyelvtanulás céljából, akkor legyen meg annak a hatása, és majd mondjuk, 2022-től vagy 2024-től, vagy nem tudom, mikortól legyen a szigorúbb követelmény a felsőoktatásba való belépés kapcsán.

A másik: többször felmerült itt a beragadt nyelvvizsgák kérdése. Persze, ez egy visszatérő probléma, és kell ezzel foglalkozni, csak mi egy picit másképp látjuk ezt a helyzetet. A mi álláspontunk szerint az egyetemi nyelvoktatásra is ráférne egy reform. Nekem a koromból adódóan még viszonylag frissebbek az élményeim az egyetemi nyelvoktatásról, és tudom, hogy nemcsak az én, hanem a szaktársaimnak és mindenkinek a problémája volt, hogy kevés ingyenesen rendelkezésre álló nyelvkurzus, féléves kurzus volt felvehető. Én még hagyományos ötéves képzésbe jártam, tíz félévből három félévben lehetett felvenni ingyenesen, ami azért nem sok. Most nem tudom, hogy az arányok az alapképzés-mesterképzés szerint miként változtak, de az biztos, hogy korlátozott mértékben vehetők igénybe az ingyenes nyelvoktatási kurzusok. Lehet, hogy inkább ezt kellene bővíteni, és akkor kevesebb beragadt diploma lenne, mert bizony tudjuk nagyon jól, hogy anyagi problémája van nagyon sok diáknak, és nehéz nekik megfizetni a különórákat vagy a nyelvtanfolyamokat. Tehát nem biztos, sőt, szerintünk nem az a helyes módszertan, hogy ha beragadt diplomák vannak, akkor már a belépésnél elvágjuk a lehetőséget a fiataloknál, hanem lehet, hogy inkább a felsőoktatásban kellene jobban segíteni őket, hogy tudják teljesíteni a nyelvvizsgakritériumot.

A nyelvvizsgák számának növekedése önmagában nem tényező olyan értelemben, hogy örülünk neki, de azzal, hogy mennyi ember fog kiszorulni 2020-tól, nincs összefüggésben. Ettől függetlenül a 2018-ban felvételizők 48 százalékának nem volt nyelvvizsgálója. Tehát örülünk, hogy növekszik a nyelvvizsgák száma, de ettől függetlenül még igaz tényszerűen az a szám, amit én említettem, hogy akár több tízezer fiatal is kiszorulhat a felsőoktatásból 2020-ban.

A szemléletmódbeli különbség, talán ez a legnagyobb különbség közöttünk. Hoppál képviselőtársam úgy fogalmazott, hogy mi szociális alapon szeretnénk mindenkit hozzásegíteni ahhoz, hogy akár diplomát szerezzen; nem, nem így van, mi azt szeretnénk, hogy a fiatalok dönthessék el, hogy akarnak-e diplomát szerezni, tehát döntse el ott az a fiatal, hogy ő diplomát szeretne szerezni, mert van benne annyi motiváció, ambíció, és érez magában annyi készséget, tudást, vagy pedig nem. Erről a mostani szabályozásról, és hogy ne pártpolitikai vitának tűnjön, ezért hadd hivatkozzam az alapvető jogok biztosára - akiről aztán nem lehetne mondani, hogy ő aztán a jobbikos álláspontot ismételi azért, mert mi ezt mondjuk -, itt mondta el ennek a bizottsági ülésnek, hogy ez bizony aggályokat vet fel, anyagi szintű diszkriminációhoz vezethet, mert bizony be kell látni, hogy számos, elsősorban vidéki középiskola nem rendelkezik olyan nyelvoktatással, ami fel tudja készíteni önmagában a diákokat a középfokú nyelvvizsgára. Innentől kezdve pedig, mint ahogy ezt már többször itt átbeszéltük, azon múlik, hogy van pénze a családnak a különórákra, vagy nincs. Ha egyébként a fiatal fizikából, kémiából, rajzból, bármiből tehetséges lenne, de nem lesz nyelvvizsgálója, akkor nem tudja kibontakoztatni magát azokon a területeken, ahol tehetséges lenne. Tehát teljesen logikus és egyszerűen érthető, hogy attól, hogy valakinek nincs jó nyelvérzéke, attól még kiváló építészmérnök lehet belőle, mert gyönyörűen rajzol, vagy kiváló fizikus vagy vegyészmérnök lehet belőle, mert nagyon ért a kémiához.

Nekem is vannak a személyes ismeretségi körömben olyan emberek - szerintem már itt is elmondtam -, akik nem engedhették meg maguknak azt, hogy a család fizesse a különórákat, a nyelvoktatás nem volt elégséges, hogy középfokú nyelvvizsgát tegyen, de nagyon jó vegyészmérnök lett az illetőből, OKTV-versenyeket nyert kémiából, nagyon jó vegyészmérnök lett. Ő például ma nem rendelkezne vegyészmérnöki

diplomával, ha ez a szabályozás már akkor életbe lépett volna, mondom, mindösszesen azért, mert egy tanyán éltek, a családja olyan körülmények között volt, hogy örültek, ha a mindennapi betevőt meg tudták venni. Ezeket a fiatalokat fogja ez a rendszer kizárni, és nem egy ilyen van, hanem sajnos sok ilyen van.

Tehát én még egyszer kérem, hogy értsék meg, hogy ez nem egy párpolitikai vita, én is úgy fogalmazok minden szavamnál, mérlegelek, hogy ne hogy arra a szintre süllyesszem ezt a vitát. Ez egy szakmai vita, amit nemcsak az ellenzéki pártok, hanem például az ombudsman is megerősített. Kérem önöket, hogy lássák be ezt, és ha nem is itt, de legalább a háttérben kezdjenek el azon munkálkodni, hogy belássák a kormányban a döntéshozók vagy az illetékesek, hogy a 2020-as dátum korai, ezt ki kell tolni néhány évvel.

ELNÖK: Köszönöm. Dunai Mónika képviselő asszony jelentkezett. Nézzük már meg, hogy ki akar még hozzászólni! (*Kunhalmi Ágnes és dr. Hoppál Péter jelentkezik.*) Kunhalmi képviselő asszony és Hoppál képviselő úr. Van még valaki? Csak hogy tudjunk kalkulálni. (*Nincs jelzés.*) Akkor ez a kör lesz. Köszönöm. Dunai képviselő asszony!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Azt gondolom, hogy abban nincs vita és nem is lehet vita közöttünk, hogy a magyarországi nyelvoktatás színvonalát folyamatosan emelni kell, és a megfelelő kihívásoknak meg kell felelni. De azt gondolom, azt is be kell látnia mindenkinek, hogy annak, hogy Magyarországon minél több fiatal, minél több ember, akár gyermek megszerezze a nyelvvizsgát, annak kettő hatalmas nagy követelménye van. Az egyik az, hogy a tárgyi feltételek az iskolákban adottak-e - és erről beszéltek ma a hozzászólók különösen -, a másik pedig az, hogy hatékony-e az a nyelvoktatás az iskolában az alatt a minimum 8 év alatt, sok esetben 9-10-11 év alatt - akik már alsóban, akár másodikban kezdik a nyelvet tanulni -, tehát hogy ez megfelelő-e.

Szabó Szabolcs említette azt a felmérést, amelyet én is említettem az elmúlt bizottsági ülésen. Valóban az Oktatási Hivatal elkészített egy olyan nagy mintát alapul vevő felmérést, amely azt vizsgálta, hogy Magyarországon a tárgyi feltételek adottak-e ahhoz, hogy valaki az érettségi megszerzéséig képes legyen megszerezni legalább egy nyelvvizsgát középfokon. A felméréseken - és ezt nemcsak Magyarországon mondják, hanem máshol is - alapul vett szám, hogy ha már 900 órát tanul valaki tanórán egy adott nyelvből, akkor az a fiatal, az az ember főleg fiatal korban sikeresen tudja a középfokú nyelvvizsgát teljesíteni. Magyarországon ennél többet tanulnak ez alatt az idő alatt. Vagyis a tárgyi feltételek az iskolákban adottak.

Én egy problémát látok, de az sem a nagy rendszer hiányossága, hanem helyi iskolai probléma, és buzdítok is minden diákot és minden szülőt, hogy helyben, a saját iskolájukban ragaszkodjanak ahhoz, hogy ha valaki általános iskolában angolt tanult négy vagy öt évig, utána, ha még nincs nyelvvizsgája, ragaszkodjon ahhoz, hogy a középiskolában az ő gyermeke mindenképpen tudja folytatni azt a nyelvet. Mert ha fennáll egy olyan eset, hogy általános iskolában tanul valaki angolul, és valószínűleg nem jön fel a középfokú nyelvvizsga szintjére nyolcadikra - persze olyan is van, aki igen, de a többség nem -, és utána elkezd franciát és németet tanulni, akkor három nyelvet fog 18 éves korára beszélni úgy, hogy lehet, hogy egyikből sem lesz nyelvvizsgája. Ezt nem a rendszer és nem a törvény tudja megoldani, hanem igenis ragaszkodni kell minden helyen, minden iskolaszékben, minden kistélepülésen az általános iskolában tanult nyelvhez, amíg a nyelvvizsgát megszerzi, tehát mindenképpen tartson ki amellet, hogy ne irányítsa át a pedagógus vagy az iskola egy másik nyelvhez. Én azt gondolom, hogy itt egy nagy ugrás tud lenni.

A másik pedig az, ami a tartalmi része, a hatékonysága a nyelvoktatásnak. Én azt gondolom, hogy ebben a helyzetben, ha a tárgyi feltételek adottak, akkor a pedagógusoknak oltári nagy felelősségük van abban, hogy nyolc év alatt meg tudnak-e tanítani egy gyermeket olyan szintre, hogy középfokú nyelvvizsgát tudjon letenni. Elnézést kérek a bizottságtól, én nyelvtanár is vagyok, tehát nem a levegőbe beszélek, engedjék meg, hogy szakmailag is hozzászóljak ehhez. Ha a pedagógus azt teszi, ami a kötelessége, vagyis különféle szintű, különféle beszédkészségű, esetleg különféle részképességzavarokkal küzdő gyermekeket tanít, akkor egy pedagógus arra ki van képezve, arra fel kell legyen vértézve, hogy a különféle tudású, különféle képességű gyermekeket akár egy csoportban is tudja fejleszteni, tanítani - és ez különösen nyelvből szerintem sokkal könnyebb, mint esetleg matematikából vagy magyar nyelvtanból -, erre képes kell legyen a pedagógus.

Ezért mondtuk mi azt, illetve ezért jelentette be a miniszterelnök úr azokat a tartalmi és hatékonysági intézkedéseket, hogy a gyermekeket megsegítjük kétszer két hét ingyenes nyelvtanfolyammal. Ma még erről nem volt szó, de a pedagógusok intenzív továbbképzésével fog ez még járni, mert ez is elengedhetetlen. Még azt is tegyük hozzá - ez a harmadik intézkedés, ami megvolt, és szintén bevált -, hogy ingyenessé tettük a nyelvvizsgát, tehát ezzel is segítjük a családokat és a diákokat, és ösztönözzük is, hogy ha már olyan szinten vannak, ingyenesen tehessék le a nyelvvizsgát. 28 ezren éltek már ezzel a lehetőséggel, akinek sikerült ingyenesen letennie a nyelvvizsgát.

Tehát én azt mondom összefoglalásképpen, hogy lehet keresni a hibákat a rendszerben, és lehet az egyedi hibákat keresni a belső tartalmi, hatékonysági tényezőkben, én azt gondolom, hogy ma ez utóbbi területén sokkal nagyobb hiányosságok vannak, ezért ezeket kell erősítenünk minden erővel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kunhalmi képviselő asszony, parancsoljon!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Az előző megjegyzésükhöz, a nulladik évfolyamról kialakult vitához: azokban a gimnáziumokban van, ahol van pénz. Ott nyelvi előkészítővel indítják. Ahol nincs pénz, rettentő sok helyen megszűnt, főleg vidéken. Ezt önök is tudják.

Kettő: az alapozás a legfontosabb. Alap, alap, alap. Általános iskolában, ha már megtehetné az állam, kora gyermekkorban nyelvet valamilyen játékos formában oktatni - nézek a szakértő asszonyra, kolléganőre; biztos, hogy támogatná azt is, hogy például az óvodapedagógusoknál a nyelvi előkészítést nyugodtan be lehetne hozni, ez is egyfajta tárgyi eszköz lehetne.

A 900 órába vagy az ezer-nemtudomhányyszáz órába nem mennék bele, de ez csak egy dolog. Nagyon sok helyen nincs nyelvtanár. Van olyan két tannyelvű sulis, ahol több mint fél évig nem találtak nyelvtanárt. Nincs elég nyelvi labor, tehát azok a modern technikai feltételek, amivel egy elszánt, vidéken és halmozottan hátrányos helyzetű térségben... - például szakképzésben ugyanúgy szükség van a nyelvre. Egy autószerelőnek ma alapszinten angolul vagy németül beszélnie kell, mert nem Wartburgokat meg Daciákat szerel. Nem elég neki egy kalapács. A szakképzés nagyon sok területén néha más típusú tudásra van szükség, mint egy-egy diplománál, mert megváltozik a tudás fogalma; nem akarok ebbe belemenni, de nagyon gyorsan modernizálódik nagyon sok olyan terület, ahol elképesztően nagy szükségük lenne erre a gyerekeknek. Tehát itt nemcsak a diplomásokról van szó, ha már a bizottsági ülésen erről vitatkozunk, hanem az oda vezető útról. És igen, drasztikusan megnövekedett azoknak a családoknak a száma, akik a családi bevétel jelentős részét különórakra

költik. Tehát nem az iskolában szerzik meg a gyerekek a tudást, hanem kívül veszik meg nagyon sok pénzért.

Ez korábban is jellemzően egyébként az informatika és a nyelvoktatás esetében volt így, ez most már szinte kizárólag majdhogynem ott történik, mert az iskolai nyelvoktatás és az iskolai informatikaoktatás van a legnagyobb bajban, én azt látom. Most már a különórák megvásárlása terén felsorakoztak más tárgyak is, de ebbe sem akarok belemenni, csak azt akarom mondani, hogy az, hogy ingyenes a nyelvvizsga, az üdvözítendő, egy jó dolog, de mindig az oda vezető út a nehéz, az a drága, az a rengeteg külön tanár, különóra, egyebek. Aki tanár, tudja, rettentő sok, állami iskolában tanító dolgozik így, mert óriási szükség van rá. Óriási szükség van rá.

Tehát én továbbra is azt mondom, hogy ha igazából hozzá szeretnénk ehhez nyúlni, vagy önök hozzá szeretnének ehhez nyúlni, akkor ne féljenek egy jó erős reformtól. Minden lehetőségük megvan ma önöknek arra, hogy a szakmát és a saját politikai erejüket összetolva egy jó, tényleg pártokon átívelő, kormányokon átívelő, 10-15 évre szóló, új reformot hozzunk vagy hozzanak létre, amelyet aztán majd folyamatosan lehet korrigálni, de ezek még mindig csak kicsi beavatkozások, a lényegét nem érintik, az a baj.

A másik: egyetértek ellenzéki képviselőtársaimmal, hogy ez a 2020-as időpont, lehet, hogy önök úgy gondolják, hogy inkább hasznos, mert rá lesz kényszerítve egy generáció, hogy végre összeszedje magát, mert képviselő asszony azt mondta, hogy össze is kellene akár pedagógusnak, akár gyereknek szednie magát, de az én szocdem felfogásom szerint - (*L. Simon László: Van ilyen, hogy szocdem felfogás?*) igen, hallottam, majd reagálok rá -, ha egy kormánypárt vagy egy állam elvár valamit, akkor az elvárások mellett az államnak is van kötelessége a saját polgárai iránt. Ez így, oda-vissza van. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Hoppál képviselő úr következik, és ezzel véget is értek a hozzászólások. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HOPPÁL PÉTER (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Azt hiszem, hogy ennek a vitának majd később, akár egy évtized távlatából a politológushallgatói elemzése elég érdekes következtetéseket von majd le. Az egyik fontos következtetés már most látszik: az ellenzék tisztelt képviselői tárgyi tévedésben vannak. Ez lehet, hogy jó szándékú tévedés az önök részéről, de attól még súlyos tárgyi tévedés, Farkas Gergely képviselőtársam, amikor azt mondja, hogy például az egyetemeken az egyébként örvendetes nyelvvizsgaszámbeli-növekedést, ami az elmúlt 9 évben jellemezte Magyarországot, ezt még javítani kellene, oké, rendben van, de hogy ennek például az egyetemek részéről nyújtandó nyelvi felkészítés és idegen nyelvi lektorátusi tevékenység kellene hogy az egyik eredője legyen... Nem vagyok egyetemtörténész, nem tudom, hogy mikor vezették be a magyarországi egyetemeken az idegen nyelvi lektorátusi szolgáltatást, van egy olyan gyanúm, hogy ez a szocializmus terméke. Azért merem ezt mondani, mert a régebbi egyetemi időszakban nem nagyon volt ilyen, hogy az egyetemi stúdium, az oktatás vállalta volna föl a nyelvi képzést. Ha szükség volt rá, akkor azt mást úton, más módon szereztek meg.

Ugyanez a jellemző a külföldi egyetemekre, hogy nincsenek lektorátusok, nincsen idegen nyelvi, hogy mondjam, társult képzés a külföldi egyetemeken. Ez egy ilyen magyar szocialista korszakbeli elgondolás. Az egyetemnek két feladata van - jól tudják képviselőtársaim, ezért mondom, hogy tárgyi tévedés, még ha jó szándékú tévedés is, Farkas Gergely állítása -, az egyik feladata az egyetemnek a választott diszciplínákban a legmagasabb szintű és naprakész tudás átadása, az oktatás, a másik pedig a kutatás. De az, hogy idegen nyelvet tanítson a hallgatónak, az nem feladata az

egyetemnek. A régi világban sem volt az, meg a külföldi egyetemeknek sem dolga. Azt hiszem, ez a megoldási javaslat, vagy hogy abba az irányba menjünk, hogy ezt bővítse az egyetem mint kínálatot, megint csak egy rosszul értelmezett, populista szociális javaslat.

A vidéki középiskolák megítélése - ebben megint nem értünk egyet. Amikor önök sommásan azt mondják jelzős szóösszetétellel, hogy a vidéki középiskolák - hogy mondjam? - rosszul oktatnak nyelveket, akkor önök negatívan ítélnék meg egy nagyon magas tanárgenerációt, a vidéki nyelvtanárok generációját. *(Kunhalmi Ágnes: Ne csúsztasson, mert nem ezt mondtam.)* Nézzük meg a jegyzőkönyvet, mind Farkas Gergely, mint Kunhalmi Ágnes képviselőtársaink a vidéki középiskolákat nevezték meg, ahol a teljesítmény miatt, a nyelvoktatás minősége miatt a gyerekek hátrányosabb helyzetben vannak. *(Kunhalmi Ágnes közbeszól.)* Ne haragudjanak, akkor már csak egy elemzői következtetés, hogy önök lenéznek a vidéki középiskolák nyelvtanárait. *(Kunhalmi Ágnes közbeszól.)* Óvnám önöket ettől, merthogy egyáltalán nem kevesebb a teljesítmény ott, és nem rosszabb a minősége az ottani nyelvoktatóknak, azért ezt konszenzusként rögzítsük, hogy ez így van, annál is inkább, mert amin önök lovagolnak, hogy a magánórák felvétele már az egekig ér, és soha ilyen még nem volt, hogy csak a szülők zsebbe nyúlásával lehet elérni a nyelvvizsgát, hazugság. Ez tárgyi, cáfolható hazugság. Önök is tudják, amikor elmondják, hogy nem igaz. *(Kunhalmi Ágnes felnevet.)* Hiába nevet, én egy vidéki körzetben tíz éve szolgáló parlamenti képviselő vagyok, látom és ismerem a vidéki iskolákat. *(Kunhalmi Ágnes közbeszól.)*

ELNÖK: Képviselő asszony, meghallgattuk önt is.

DR. HOPPÁL PÉTER (Fidesz), a bizottság alelnöke: Látom és ismerem, hogy a vidéki iskolákban a gyerekek nyelvvizsga-teljesítménye drasztikusan emelkedik azért, mert a vidéki középiskolákban is a módszertani továbbképzésekkel az elmúlt évtizedekben - még azt sem mondom, hogy csak az elmúlt 9 évben - emelkedett a módszertani kultúra, és részben - akkor teszek egy gesztust - az egyébként Magyar Bálint által bevezetett nulladikos nyelvi évfolyam is valóban hozzájárult ehhez. Még egyszer rögzítsük a jegyzőkönyvben, Kunhalmi képviselőtársunk azt mondta, hogy ezt kiirtotta a Fidesz-kormány és Hoffmann Rózsa; nem irtotta ki, most is létezik és vidéken is működik, és köszöni, nagyon jól van, és jó teljesítményt nyújt a nyelvi előkészítő osztályos gimnáziumi képzés. Magyarán: sok-sok dolog járult hozzá ahhoz, hogy drasztikusan emelkedett a nyelvvizsgások száma a középiskolai korosztályban.

Azt hiszem, éltem múltkor is a személyes példával, de még egyszer megismétlem ebben a vitában: a saját, most érettségire készülő, elsőszülött gyermekem sima gimnáziumban, vidéki gimnáziumban, vidéki nyelvtanárok által oktatva, úgy, hogy egyetlen nyelvórát sem fizettünk neki, nem vettük igénybe magánóra lehetőségét, fogják meg a széküket ellenzéki képviselőtársaim, kettő felsőfokú nyelvvizsgával megy neki az érettséginek. *(Kunhalmi Ágnes: Gratulálunk, képviselő úr.)* Ez a vidéki nyelvtanárok fantasztikus teljesítménye. Örülnék, ha megkövetnék a vidéki nyelvtanárokat az elmondottakhoz képest.

És még valami. Önök azt mondták, hogy az államnak van kötelezettsége is, ha már bevezet ilyen feltételt. Az állam, a mostani állam így gondolkodik, ami az ellenzéki elvárás, hogy kötelezettséget is tegyen a felelősség mellé, és a felelősséget és a kötelezettséget is vállalja a mostani kormány éppen azzal, amit Dunai Mónika képviselőtársam mondott. Először ingyenessé tettük az első nyelvvizsga megszerzését, és utána mondjuk azt, hogy csak így kerülhetsz be az egyetemre, kedves gimnazista diák, középiskolás diák. Szerintem ez a helyes gondolkodás. És ezt a mi kormányunk vezette be, bocsásson meg, nem az önöké.

A szocialista kormányzás Magyarországon egyszer bevezette a tandíjat 1995-ben, amit '98-ban a Fidesz-kormány eltörölt. Aztán a szocialista kormányzás bevezette a tandíjat 2006-ban, amit 2008-ban a Fidesz-által kezdeményezett népszavazás eltörölt. Tehát kétszer volt a rendszerváltás óta olyan, hogy a szocialisták tandíjat vezettek be, ezzel ténylegesen nehezzé tették a diákok számára az egyetemi bekerülést, tehát a szociális érzékenységgel meg nem áldott baloldali kormányok eltávolították a felsőoktatástól a diákokat, és ennek a feltételrendszernek a megszűnésére a Fideszre kellett várni, hogy húsz év alatt kétszer a Fidesz a szocialista szabályozást megszüntesse.

Úgyhogy, ha már politikai mezsgyén keresgélünk, hogy az államnak milyen kötelezettsége van, igen, a baloldali kormányok idején tetten érhetően a felsőoktatási bekerülés nehezítése történt, a Fidesz ezzel szemben a felsőoktatásba való bekerülés könnyítésén dolgozott minden eszközzel. Én azt gondolom, hogy ezek száraz tények, még statisztikai számok és Eurostat-adatok sem kellenek hozzá. Akárhányszor fogunk félévente ezen vitázni, azt hiszem, hogy ezek az álláspontok nem fognak közelíteni, mert úgy érzem, hogy nem tényszerű és nem tárgyyszerű az önök érvelése, és nem veszik figyelembe, hogy igenis hatékony a magyarországi nyelvoktatás.

De a félig lévő pohárról jól tudjuk az anekdotát, van, aki azt mondja, hogy mindjárt szomjan halok mellette, és van, aki pedig azt mondja, hogy fantasztikus, hogy ebben még mennyi lehetőség rejlik. Ez az optimista és a pesszimista ember közötti különbség, ez az ellenzéki és a kormányoldal mai hozzáállása ehhez a kérdéshez. Mi örülünk a félig telt pohárnak, hogy már félig van, mert korábban üres volt.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Engedtessek meg, hogy utolsó hozzászólóként néhány egyszerű ténybeli dolgot jelezzek csak, utána természetesen zárszóra megadom a szót Szabó Szabolcsnak és Farkas Gergelynek, mert ez a dolgok normális menete. Engedtessek meg, hogy elmondjam a nyelvórák száma kapcsán - amire Dunai Mónika képviselő asszony is utalt -: az állam kötelessége, hogy legyen annyi nyelvóra, ami alatt meg lehet tanulni egy idegen nyelvet. Ez ma Magyarországon kilencszázhuszon-valahány óra. Csak összehasonlításképpen: egy átlagos nyelviskolában, ami, ha úgy tetszik, fizetős, ennek a fele körül van. Ha meg lehet tanulni egy átlagos nyelviskolában feleannyi idő alatt egy nyelvet, akkor érdemes elgondolkodni azon, hogy hogy van az, hogy a köznevelésben kétszer annyi idő alatt mégsem.

Erre mégsem azt gondolom, hogy az a megoldás, hogy akkor az egyetemi felvételinél töröljünk el valamit, hanem sokkal inkább az, amit Vinnai képviselő úr is mondott, hogy nézzünk körül, hogy a közoktatásban hol vannak problémák, mert ebből a szempontból el kell ismerni, hogy a kép nagyon-nagyon tarka, vannak olyan középiskolák, ahonnan nagyon jó nyelvi eredményeket lehet regisztrálni, és vannak, ahonnan kevésbé jókat. Ez valóban nem olyan megoszlással megy, hogy vidék vagy nem vidék - mert egy nagyvároson belül is lehet nagyon sokféle szórás -, sokkal inkább múlik azon valóban, hogy hol milyen módszerekkel, motivációkkal és egyebekkel oktatnak.

Én elismerem azt, hogy van nyelvérzék az embereknél, ez tagadhatatlan, de az is igaz, hogy szimplán nyelvérzékkel senki nem tanult meg egy nyelvet, mert a nyelvtanuláshoz hozzátartozik egy nagyon komoly szorgalmi kérdés is, mert a szavakat, ha tetszik, ha nem, meg kell tanulni. Ez is kell hozzá. És ilyen szempontból valóban igaz az, hogy egy érettségi előtt álló korosztálynál ezt a fajta szorgalmat és fegyelmezettséget sokkal könnyebb számonkérni, mint utána, mert teljesen más irányultságú feladatok lesznek utána, amelyek napi szinten érintik.

Ami az egyetemek és felsőoktatási intézmények lektorátusait illeti, azoknak eredetileg mégiscsak az lett volna a feladatuk, hogy szaknyelvet oktassanak, tehát nem konkrétan a nyelvet, hanem egy adott szakterületnek a szakszókincsét, és ebből a szempontból nyilván ennek megvan a jelentősége mind a mai napig, de általános nyelvoktatási kérdéseket nem biztos, hogy ide kellene plántálni, mert az már nem szerencsés.

Ami miatt én azt gondolom, hogy nagyon életszerű, azt a tényt, hogy a nyelvnek már a bemenetelkor milyen jelentősége van, hadd világítsam meg egy egyszerű példával. Oly gyors ütemben változnak mind a műszaki tudományok, mind az élettudományok, az orvosi egyetemekről nem is beszélve, hogy egy anatómiaatlaszt, ami egy hihetetlenül költséges valami, ma már leginkább elektronikus felületeken lehet megtalálni, sokszor 3D-s verzióban; nagyon impulzív és hasznos módok ezek, de ezek nagy része nem magyar nyelvű, a félreértések elkerülése végett. Tehát az, aki elsőéves korában már az egyetemen meg akarja állni a helyét, jó néhány területen elengedhetetlen, hogy tudjon idegen nyelvet, ez leginkább az angol. A műszaki tudományra, az orvostudományra ez mindenképpen igaz, mert anélkül nem megy.

Amikor a nyelvkérdésről beszélünk, ne felejtjük el, hogy az ezzel kapcsolatos állásfoglalások kialakításában nagy szerepet játszott a Rektori Konferencia véleménye, mert a Rektori Konferencia hosszú éveken keresztül mindig elmondta, hogy ők hozott anyagból dolgoznak - bocsánat a kifejezésért -, mert nincs beleszólásuk, és ezért szorgalmazták azt, hogy a bemeneteli oldalon legyenek magasabb minőségi követelmények. Ezzel az elvi felvetéssel, én nagyon jól emlékszem, az előző ciklusban itt a bizottsági szinten is egyetértés volt kormánypárt és ellenzék vonatkozásában, hogy azért legyen egy minőségi küszöb. Most az az érzésem, mintha ettől egy kicsit visszafordulnánk.

Még egy tárgyi dologra szeretném felhívni a figyelmet. Kunhalmi képviselő asszony azt mondja, hogy ott vannak nyelvi előkészítő évfolyamok, ahol van pénz. Képviselő asszony, ez akkor volt így, amikor az önkormányzatok voltak az iskolafenntartók. Onnantól kezdve, hogy tankerület van, a finanszírozásban ilyen típusú különbségtétel nincs, viszont pedagógiai programok alakításában az iskoláknak van mozgásterük és nagy szabadságuk, úgyhogy ha arra keresi a választ, hogy az egyik helyen miért van, a másik helyen miért nincs, az adott iskola pedagógiai programját kell megnézni, hogy pontosan mire helyezik a hangsúlyokat.

Köszönöm szépen a vitában való részvételt. Megadom a szót zárszóra először Szabó Szabolcsnak, majd pedig Farkas Gergelynek. Parancsoljon, képviselő úr!

Szabó Szabolcs reagálása

SZABÓ SZABOLCS (független) előterjesztő: Köszönöm szépen. Néhány apró reakciót tennék csak. Egyrészt valóban én is akartam utalni arra, amire elnök úr utalt Hoppál képviselő úr hozzászólása kapcsán, hogy valóban annyiban picit árnyaltabb a kép, hogy mondjuk, a latin meg a szaknyelv esetében ennek mindenféleképpen van jelentősége, mondjuk, hogy valaki külkereskedelmi szakra jár vagy történész, satöbbi; nyilván az biztos, hogy az egyetem, vagy fogalmazzuk úgy, hogy a felsőoktatási intézmény szervezésében kell hogy megvalósuljon az a pluszképzés, mert azt máshol nagyon nehéz felszedni.

Az való igaz, amit Hoppál képviselő úr mondott, hogy hagyományosan - amennyire én tudom - a magyar felsőoktatásban nem volt jellemző általános kötelező idegen nyelvi képzés '45 előtt, legfeljebb a latin lehetett valamilyen szinten benne, de az orosz...

ELNÖK: Az gimnáziumban volt.

SZABÓ SZABOLCS (független) előterjesztő: Ebben, mondom, nem vagyok biztos, de hogy általános, élő idegen nyelvi képzés nem volt, ez biztos. Aztán az orosz lett, és ha jól emlékszem, majdnem végig a szocialista rendszerben még talán szigorlatig is el kellett menni, tehát több félév volt, és elég keményen vették akkor, és persze nem is tanult meg senki oroszul ennek megfelelően, mert kötelezőnek érezték, sokan idegenkedtek tőle sokszor.

A váltás akkor volt, amikor a rendszerváltozásnál hirtelen ezt az orosz kötelező, általános képzést eltörölték. Nem sokkal később elkezdődött a hallgatói létszám robbanásszerű emelkedése, ez valamikor '96-97 környékén volt, vagy nagyjából a kilencvenes évek közepén, és akkor nyilván az egyetemek, bár érezték, hogy akkor is már volt probléma bőven a nyelvismerettel, nagyobb is, mint most, de egyszerűen nem volt rá kapacitása, mert az összes energiáját lekötötte az, hogy az egyre növekvő hallgatói létszámhoz próbáljon igazítani oktatókat, helyszínt, mert az is nagy hiány volt az ezredforduló környékén, nem volt elég terem, mert olyan hirtelen nőtt meg a hallgatók létszáma. Ettől függetlenül végig érezték az egyetemek, hogy van ezzel probléma, és a lehetőségeihez képest a mozgástéren belül igyekeztek az ilyen, nevezzük általánosan így, nyelvi lektorátusok csoportokat indítani, de ez minimális volt. Emlékszem, mikor én '97-ben az ELTE-re kerültem, akkor az egész egyetemen alig indult néhány csoport, nagyon kevés, nem is tudom, 2-3 csoport lehetett, valahová a Múzeum körútra kellett akkor még talán menni. Tehát nagy problémák voltak. A mai napig ez nem oldódott meg.

Nyilván az egyetemek ezt nem szívesen vállalják föl, ezt én aláírom, mint ahogy azt sem szívesen vállalják föl, hogy a természettudományos karokon matematikai, biológiai, kémiai, kvázi felzárkóztató szemesztereket indítsanak, de kénytelenek voltak. Például a geográfus alapszakon az alapszakba be kellett tennünk annak idején - ez valamikor 2003-2004-ben volt -, hogy legyen egy ilyen matematikai vagy biológiai vagy kémiai szemeszter, kötelezően választható, ahol egy picit fel tudják zárkóztatni. Arra nem volt kapacitásunk nyilvánvalóan, hogy ezt nyelvi képzésben is megtegyük, pedig lett volna rá igény, vagy szükség lett volna rá, mert a nyelvtudás nem volt meg, és a mai napig sincs meg igazából megfelelő színvonalon.

Nyilván ebből következik, hogy nem arról beszélünk - ez talán egy kicsit elferdítése annak, amit mondunk ellenzéki oldalról -, hogy szociális alapon mi mindenkit be akarunk engedni, satöbbi, hanem arról van szó, hogy sajnálatos módon jórészt pont a szociális háttér miatt vannak nagyon sokan olyanok, akik egyszerűen nem tudják teljesíteni ezt a követelményt.

A vidéki iskolákkal kapcsolatban fölmerült, hogy Kunhalmi Ágnes lenézi a vidéki nyelvtanárokat. Nem erről van szó, hanem egyszerűen arról van szó, hogy egy vidéki gimnáziumban, aztán pláne nem beszélve szakiskolákról, de maradjunk a vidéki gimnáziumnál, nagyon nehéz feltölteni a nyelvtanári helyeket. Én emlékszem, nem olyan régen volt, hogy az egyik vidéki két tannyelvű, nagyon jó hírű gimnázium vezetője, igazgatója boldogan írta ki a Facebookra, hogy milyen jó, mert fél év után sikerült találnia nyelvtanárt. Tehát van egy komoly probléma a nyelvtanári képzésben.

De tapasztalhatjuk nyilván mindannyian, hogy nagyon nagy például a fluktuáció, tehát ahol van nyelvtanár, ott is van, hogy félévente-évente váltják egymást, mert elmegy egy magasabb fizetést kínáló, mondjuk, nyelviskolába, vagy egy alapítványi iskolába, vagy mondjuk, egy multinacionális céghez a vezérigazgató asszisztensének. Például annak idején már az én némettanárom is így ment el a középiskolából, hogy valamelyik német céghez jött fel Budapestre asszisztensnek. Tehát a mai napig ez egy komoly probléma.

Én nem vagyok nyelvtanár, én nem tudok beleszólni abba a kérdésbe, hogy mi a probléma, hogy ez most módszertani probléma, motivációs probléma, vagy mi az, ami odavezet, amit elnök úr is mondott, hogy hiába kapják meg azt a bő 900 órás képzést, aminek papíron bőven elégnek kellene lenni, hiszen ha az ember bemegy egy magánnyelviskolához, ott azt fogják neki mondani, hogy ha kifizeti az ember a magánképzést, a legtöbb esetben 350-400 órára azt mondják, hogy higgyem el, annyi elég lesz, azzal kalkuláljak, amikor az óradíjat alapul veszem, és ki akarom számolni, hogy mennyibe fog nekem kerülni, mire eljutok arra a szintre, hogy nyelvvizsgázzak. Én nem tudom, hogy mi ennek az oka, tényleg, mert nem értek hozzá, nem vagyok nyelvtanár. Az biztos, hogy valami nem működik, mert úgy jutunk el, vagy úgy jutnak el a mai diákok az egyetemi felvételihez, hogy aki felvételizik, nagyjából a fele nem rendelkezik nyelvvizsgával, és jövőre sem fog rendelkezni, 2020-ban sem fog rendelkezni nagyon jelentős részük.

Itt nem arról beszélünk, hogy valahová a távlatokba toljuk el, tehát nem arról van szó, hogy függesszük fel, hanem hogy adjunk még egy kis időt, például nézzük meg, hogy beérik-e az, amit Dunai Mónika is elővezetett, meg láttuk a hírekben, megjelent, hogy a nyelvtanárok képzését, továbbképzését egy kicsit átalakítják, hogy lesz ez a kéthetes nyári nyelvtanfolyam, meg nyilván, gondolom, feltételezem, lesz még a következő fél-egy évben ezzel kapcsolatban további bejelentés. Nézzük akkor meg, hogy ez tényleg hozza-e ezt az eredményt, akkor várjuk meg azt a két-három évet, mert sajnálatos módon, ha most 2020-tól ezt továbbra is feszesen tartjuk, akkor nagyon sokan nem fogják tudni beadni az egyetemi felvételt, és már így is jelentős mértékben csökkent a felvételre jelentkezők száma. Legutóbb kevesebben jelentkeztek a hazai felsőoktatásba, mint ahányan 2010-ben konkrétan bekerültek felvétellel. Tehát ilyen mértékű a visszaesés.

Zárójelben megjegyzem, hogy abban az MTA-beszámolóban, amit még mindig nem tárgyalt meg a bizottság, szó szerint benne van - keressék meg -, hogy ez nem magyarázható pusztán demográfiai okokkal, ez sokkal intenzívebb visszaesés. Ha most ezt még benne hagyjuk, akkor 2020-ban egy még intenzívebb visszaesés lesz. Tehát már a jelentkezők száma fog olyan mértékben visszaesni, hogy a felsőoktatásban olyan mértékű hallgatóilétszám-csökkenés lesz, ami komolyan fölveti majd azt a kérdést, hogy kell-e ennyi egyetem például, mert nem lesz hallgató. Ez egy komoly probléma lesz, és akkor azzal meg kell küzdenie az akkori vagy mindenkori kormánynak, hogy hogyan fog erre reagálni, mert akkor logikusan ebből más nem következhet, mint az egyetembezárás, mert ha nincs hallgató, akkor nem lehet fenntartani egyes intézményeket. Sajnálatos módon, ismerjük a történelmi tapasztalatokat, visszamehetünk hosszú évtizedekre, garantáltan ebben a vidéki felsőoktatási intézmények fogják a rövidebbet húzni, és nem a nagy egyetemi központok, főleg nem a budapestiek. Ezért mondjuk azt, hogy most egy picit esetleg álljunk meg, gondolkodjunk ezen.

Tényleg, szerintem, ha 2-3-4 éves időintervallumban gondolkozunk, akkor lehet, hogy már önmagában ez lehetőséget biztosít arra, hogy ha mondjuk, azt a növekedési ütemet tartjuk, amire Hoppál képviselő úr utalt, és ezen picit tudunk növelni, akkor lehet, hogy három év múlva ott tartunk, hogy már csak néhány százalék lenne a különbség a felvételizők számában abból kifolyólag, hogy van nyelvvizsgálója vagy nincs, tehát hogy mennyit okoz visszaesésben. Szerintem ennyit még megérne. Éppen ezért én azt kérném, hogy ezt fontolják meg, és tényleg vitassuk meg az Országgyűlésben, ezért ezt engedjék tovább.

És nem folyamatosan - ez egy nagyon fontos jogi különbség -, hanem rendszeresen megjegyzem a hozzászólásaim végén, hogy ceterum censeo: az MTA-val, az alaptantervvel, a CEU-val és a kulturális taóval igenis foglalkoznunk kell.

ELNÖK: Képviselő úr, még egyszer figyelmeztetem. Megadom Farkas képviselő úrnak a zárszóra a lehetőséget. Parancsoljon!

Farkas Gergely reagálása

FARKAS GERGELY (Jobbik) előterjesztő: Én rövidebb leszek, csak Hoppál Péter egy-két felvetésére szeretnék reagálni. Őszintén örülünk az ön gyermeke sikerének, de azért nem ez az általános. Bárcsak az lenne! Ha már személyes példákat mondtunk, ön is mondott egyet, én is mondtam egyet, 1:1, ettől még a probléma adott és ugyanúgy fennáll, hogy az önök verziója szerint az általam ismertett fiatal életútjába ezentúl nem fog az beleférni, hogy diplomát szerezzen. Én ezt óriási hibának tartom, már csak azért is, mert nem egyedi esetről van szó, hanem több ezer fiatal jár hasonló cipőben, hogy tehetséges valamiben, de a nyelvtudása nem elégséges. Az, hogy vannak ellenpéldák, és vannak sikeresek - van olyan ember is, aki tíz nyelven beszél, ennek mi nagyon örülünk, de nem ez az általános, és nekünk most az a célunk, az ország szempontjából is az célravezető, ha minél több diplomás emberünk van, és ilyen szempontból nem szabad kizárni azokat, akik tehetségesek lennének valamiben, de a nyelvtudásuk nem lenne adott.

Többször hivatkoztak a „Nyelvtanulással a boldogulásért” programra. Engedjék meg, hogy ennek az indokolásából, a koncepciójából hadd olvassak fel egy mondatot, mert akkor talán megint kevésbé tudják azt mondani, hogy itt az ellenzék látja pesszimistán a dolgokat. Ennek a programnak az indokolásában van leírva, hogy „miközben az iskolai nyelvtanítás biztosítja a középszintű érettségi vizsgához szükséges tudást”, azaz a középszintű érettségit, és tudjuk nagyon jól, hogy a középfokú nyelvvizsgának az emelt szintű érettségi felel meg. Tehát ebben az anyagban, amire önök hivatkoznak, leírják feketén-fehéren, hogy az iskolai nyelvtanítás mindösszesen a középszintű érettségi vizsgához szükséges nyelvtudást biztosítja, ami nem elégséges a felsőoktatási intézménybe való bejutáshoz. Erre hivatkoztak önök, azért hadd mutassak vissza erre. Folytatódik a mondat: „különösen a hátrányos helyzetű gyermekekre igaz az, hogy a középfokú iskola választásakor nincsenek abban a helyzetben, hogy mérlegeljék, a kiszemelt - vagy az elérhető - intézmény biztosít-e olyan nyelvoktatást, mely ennél magasabb szintű nyelvtudással ruházza fel a tanulót a középiskola végére.”

Tehát Hoppál képviselő úrnak mondom, hogy ha arra megyünk, hogy kiforgassuk a másik szavát, amire ön itt a felszólalásában példát adott, akkor ez a szöveg, amire önök hivatkoznak, ez is leszólja a nyelvtanárokat, mert arra utal, hogy egyes iskolákban alacsonyabb a nyelvoktatás színvonala. De tegyük félre azt az előző mondatot, amire ön rákapott, tehát nem általánosságban a vidéki iskolák, hanem vannak olyan iskolák, ahol bizony látni kell, hogy gyengébb a nyelvoktatás, azért, mert nem találnak nyelvtanárokat, ahogy elhangzott, meg hát ki tudja, hogy az egyéb feltételek mennyire adóttak. Nagy differenciáltság van, nagy különbség van az oktatási intézmények között ilyen szempontból.

Mondom még egyszer: ezt az önök által hivatkozott program is leírja, és azt is leírja ezzel együtt, hogy önmagában a köznevelési rendszer nyelvoktatása nem elégséges ahhoz a szintű nyelvtudáshoz, ami a felsőoktatásba besegítené a diákokat. Nem szeretném ismételni magamat. Kérem, hogy vitázzunk erről a témáról, még van értelme, bízom benne, hogy lehet szakmai vitákat folytatni, teremtsük meg ennek a lehetőségét az Országgyűlés színe előtt is.

Határozathozatalok

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Határozathozatal következik képviselői önálló indítványok tárgysorozatba vételéről. Mint említettem, annak ellenére, hogy ugyanaz a szöveg, külön-külön kell szavazni mind a kettőről.

Az első szavazás arra vonatkozik, hogy támogatja-e a bizottság a H/4647. számon benyújtott, Szabó Szabolcs képviselő önálló indítványát a kötelező középfokú nyelvvizsga eltörléséről a felvételi eljárásban címmel. Aki támogatja Szabó Szabolcs képviselő úr indítványának tárgysorozatba vételét, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Hat igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Kilenc nemmel a bizottság nem vette tárgysorozatba.

Támogatja-e a bizottság a H/5015. számon benyújtott, Farkas Gergely, dr. Brenner Koloman képviselők önálló indítványának tárgysorozatba vételét? Kérem, aki támogatja, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Hat igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Kilenc nemmel a bizottság nem vette tárgysorozatba. Köszönöm szépen.

Soron következik... *(Szabó Szabolcs: Az ügyrendivel, ha lehet...)* Ehhez a témához kapcsolódik az ügyrendi? *(Szabó Szabolcs: Ahhoz az ügyrendihez, ami a szövegvonással kapcsolatos...)* Tessék!

Szabó Szabolcs ügyrendi javaslata

SZABÓ SZABOLCS (független): Az ügyrendi észrevételem és ehhez kapcsolódó javaslatom az lenne, hogy az a jogszabály, amire elnök úr hivatkozott, úgy szól, hogy ha folyamatosan eltér a bizottság tagja hozzászólásában a tárgytól, akkor megvonható a szó. Ez valóban így van. De én nem folyamatosan tértem el a tárgytól, mert az azt jelenti a magyar nyelv szabályai szerint, hogy hosszú percekig keresztül folyamatosan, hanem én rendszeresen, tehát minden hozzászólás végén egy picit; az nem folyamatos, hanem rendszeres. Ez olyan, mint a KRESZ-ben a folyamatos elhaladás meg az előzés, az két külön dolog, hogy egy hétköznapi gyakorlatot mondjak. Tehát csak erre hívnám föl a figyelmét, hogy az egy rossz értelmezése a szövegvonásnak. Köszönöm szépen. *(L. Simon László: És mi a javaslat?)* A javaslatom az, hogy ne alkalmazza így ezt a szabályt elnök úr, mert az nem felel meg a jogszabály szövegének taxatívén.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Anélkül, hogy hosszas jogi vitába bonyolódna, ajánlom, még nézze meg a 46. § (1) bekezdését is, és akkor innentől kezdve nemcsak a (2) bekezdés lesz irányadó. *(Szabó Szabolcs: Idézné? Mert fejből nem tudom...)* Természetesen értettem a felvetését.

A Magyar Művészeti Akadémia felügyelő testülete Országgyűlés kulturális ügyekért felelős bizottsága által delegálandó tagjának megválasztása

Következik a Magyar Művészeti Akadémia felügyelő testülete Országgyűlés kulturális ügyekért felelős bizottsága által delegálandó tagjának megválasztása. A Magyar Művészeti Akadémiáról szóló 2011. évi CIX. törvény 18. § (1) bekezdése alapján az MMA vagyonkezelésének és gazdálkodásának törvényességét, valamint a törvény céljainak érvényesülését egy öttagú felügyelő testület ellenőrzi. E testület egy tagját az Országgyűlés kulturális ügyekért felelős bizottsága nevezi ki és hívja vissza. A 2014 májusában kinevezett felügyelő testületi tagok ötéves időtartamra szóló megbízatása lejár, erre tekintettel az Országgyűlés illetékes bizottságának, tehát nekünk új testületi tagot kell delegálnunk.

A kormánypárti frakciók továbbra is Erdélyi Rudolf Zalán urat jelölik erre a pozícióra, akit 2014-ben az Országgyűlés kulturális ügyekért felelős bizottsága ide már

delegált. Az önéletrajzot természetesen eljuttattuk minden képviselőnek. Tehát az eddigi tagot kívánjuk újra delegálni.

Határozathozatal

Úgyhogy a következő kérdés van csak: van-e valakinek ezzel szemben ellenvetése? (*Nincs jelzés.*) Amennyiben nincs, akkor szavazás következik. Ki az, aki támogatja, hogy Erdélyi Rudolf Zalán továbbra is az MMA felügyelő testületének tagja legyen? Aki egyetért ezzel, kézfelemeléssel jelezze! (*Szavazás.*) Kilenc igen. Ki nem ért vele egyet? (*Senki sem jelentkezik.*) Ki tartózkodott? (*Szavazás.*) Hat tartózkodással a Kulturális bizottság Erdélyi Rudolf Zalánt fogja delegálni. Köszönöm szépen.

A napirendi pontok végére értünk. Köszönöm szépen a részvételt. További szép napot kívánok! (*Szabó Szabolcs jelzi, hogy szólni kíván.*) Az egyebekben, parancsoljon, képviselő úr!

Egyebek

SZABÓ SZABOLCS (független): Nagyon rövid leszek. Szeretném fölhívni mindenkinek a figyelmét itt a bizottságban, hogy pénteken 16 órától a Kossuth Klubban lesz egy szakmai beszélgetés, vita a szerkezetváltó iskolákról, a rendezők mindenkit szeretettel várnak. Radó Péter, Braun János, Miklós György, Mendrey László, Pilz Olivér lesznek a jelenlévők. Gloviczki úr más elfoglaltsága miatt, úgy tudom, nem tud elmenni, ő is ott lett volna. A szervezők mindenkit szeretettel várnak.

És ceterum censeo: az MTA-ról, a CEU-ról, az alaptantervről és a kulturális taóról szerintem beszélnünk kell. Itt biztos nem térek el a témától, mert ez az egyebek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Valóban nem tér el, mert ez már nem napirendi pont.

Az ülés berekesztése

Köszönöm szépen. További hozzászólás hiányában az ülést bezárom. Köszönöm szépen a jelenléteket. További szép napot kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 04 perc)

Dr. Pószán László
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Nánásiné Czapári Judit